

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

ΕΘΝ. ΒΙΒΛ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΙΡΑ ΒΙΒΛ. 52954 ΠΑΡ. 7

Δωρεά: Συλλογής προς διδασκίαν
των ελληνικών γραμμάτων

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΡΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΡΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΡΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΡΑΥΛΟΣ ΡΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1888
ἡμέρα Κυριακῇ ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων ἐταίρων
τριάκοντα καὶ πέντε, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος
Ἄλ. Κοντόσταυλος ὡς ἑξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ ἀντικείμενον τῆς τελευταίας συνελεύσεως ἡμῶν ἦτο, ὡς
ἐνθυμείσθε, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἐξελεγκτικῆς
ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν τροποποιήσεων τῶν ἐπενεκτέων εἰς τὸν κεί-
μενον ὄργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώμη τοῦ συμβουλίου, τὴν ὁποίαν
εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διερμηνεύσω πρὸς ὑμᾶς, ἦτο, ὅτι ὁ κείμενος
ὄργανισμὸς ἔδει νὰ μείνῃ ὡς ἔχει καὶ νὰ ἀνατεθῆ μόνον εἰς τὸ
συμβούλιον ἢ φροντίς νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν
τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τοιαύτας μεταρρυθμίσεις ἢ συμπληρώσεις,
οἷας ἤθελε θεωρήσει σκοπίμους πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν καὶ τα-
κτοποιήσιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Ἄλλὰ ἡ συνέλευσις, καὶ τοι ἀπεδέχθη ἐν γένει τὴν ἐξηγηθεῖ-
σαν γνώμην τοῦ Συμβουλίου καὶ συνεπῶς ἀπέρριψε τὰς προτά-
σεις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς α') περὶ τῆς ιδρύσεως παρὰ τῇ
Ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ θέσεως βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, β') περὶ ἐκ-

λογῆς ἐμμίσθου ταμίου καὶ γ') περὶ τῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐπιψηφίσεως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἑτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ἢ συνέλευσις, λέγω, καὶ τοὶ ἀπεδέχθη ἐν γένει τὴν ἐξηγηθεῖσαν γνώμην τοῦ συμβουλίου, ἀπεφῆνατο οὐδὲν ἤττον, μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ὅτι ἔδει νὰ τροποποιηθῇ αὐτὸς ὁ κείμενος ὀργανισμὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας σχετικῶς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὅμως, ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν δηλονότι τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἢ συνέλευσις εἰς οὐδεμίαν προῆλθεν ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἐπαφῆκεν εἰς τὸ συμβούλιον, συνεργαζόμενον μετὰ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ὀρίσῃ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπενεκτέας τροποποιήσεις ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃν τρόπον ἤθελε θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ δυνατὸν.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα τὸ συμβούλιον, ἀφοῦ κατ' ἐπανάληψιν διεσκέφθη μετὰ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, ἀπεφάσισε τὰ περὶ τῶν γενησομένων τροποποιήσεων, προβὰν ἐνταύτῳ καὶ εἰς τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν διατύπωσιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τούτῳ καὶ ἐνῶ τὸ προεδρεῖον εἶχεν ἐτοιμὴν τὴν οἰκείαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, δι' ἧς ἐζήτηι τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου Β. διατάγματος πρὸς ἔγκρισιν τοῦ τροποποιηθέντος ὀργανισμοῦ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, συνωδᾶ τῇ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς συνελεύσεως, ἀνεκοινώθη φιλοφρόνως εἰς αὐτό, δηλαδὴ εἰς τὸ προεδρεῖον, ὑπὸ τοῦ κυρίου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἢ ὑπ' αὐτοῦ ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑφισταμένου λαχείου τῆς ἀρχαιολογικῆς, ἑταιρίας, ἐπὶ βάσει ἀσυγκρίτως τῆς μέχρι τοῦδε εὐρυτέρας καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἀσυγκρίτως μείζονος ὠφελείας τῆς ἑταιρίας.

Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην, ἥτις μαρτυρεῖ τὴν ἐνδεδεχῆ καὶ ἐξαιρετικὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, τὴν ἀνακοίνωσιν, λέγω, ταύτην λαβὸν ὑπ' ὄψει τὸ συμβούλιον καὶ σκεφθὲν ὅτι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς καὶ ἀναλόγως τοῦ μέτρου τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς, θ' ἀπέ-

βαινε πάντως αναγκαία καὶ δευτέρα ἄλλη τοῦ ὀργανισμοῦ τροποποιήσις, ἐθεώρησεν, ὅτι εἶχε καθήκον ν' ἀναβάλῃ τὴν ἥδη, κατὰ τὰ εἰρημέναι, προπαρασκευασθεῖσαν, ὥστε μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ οἰκειοῦ, περὶ τοῦ λαχείου, Β. διατάγματος νὰ γίνῃ ἐφ' ἑαυτῆς μία καὶ μόνη καὶ αὐτὴ ὀριστικὴ τροποποίησις τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἀξιότιμοι κύριοι, τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας δὲν προέβη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν, καθ' ἃ ἐξήγησα, ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τροποποίησιν τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐλπίζοντες δὲ τὸ καθ' ἡμᾶς ὅτι θελομεν τύχει, ὡς πρὸς τοῦτο, τῆς ἐγκρίσεως ὑμῶν, παραπέμπομεν εἰς τὸ νέον συμβούλιον, εὐθὺς ὡς κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ τοῦ λαχείου, τοῦθ' ὅπερ, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις αὐτῆς, γενήσεται λίαν προσεχῶς, παραπέμπομεν, λέγω, εἰς τὸ νέον συμβούλιον νὰ συγκαλέσῃ ὑμᾶς ἐν ἐκτάκτῳ συνελεύσει, ὅπως ἀποφανθῆτε ἐπὶ τῶν προτάσεων τὰς ὁποίας θέλει ὑποβάλει ὑμῖν περὶ τῆς ὀριστικῆς τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐταιρίας.

Νῦν δὲ, κατὰ τὰ εἰθισμένα, θέλει λάβει τὸν λόγον ὁ κύριος γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου ὅπως ἐξηγήσῃ ὑμῖν τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Πάντες ὅσοι παρευρέθητε εἰς τὰς συγκληθείσας τρεῖς τελευταίας Συνελεύσεις τῆς Ἐταιρίας ἤξεύρετε, ὅτι τὸ παλαιὸν Συμβούλιον τὸ ἐκλεχθὲν ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ τοῦ 1886 ἐξηκολούθησε διοικοῦν καὶ καθ' ὅλον τὸ 1887 τὰ τῆς Ἐταιρίας, ἀναγκαίως μὲν, ἔνεκα τῶν ἐπελθουσῶν περιστάσεων, μέχρι τῆς 9^{ης} παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ψήφῳ κυρωτικῆ τῶν ἐταίρων.

Καὶ ἡ μὲν λογοδοσία τοῦ 1886 ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιόν σας ἐν

τῆ Συνελεύσει τῆς 29 Μαρτίου 1887 δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι τῆς σήμερον, ἕνεκα τοῦ ὅτι ἐπεριμένετο τότε νὰ προσαχθῆ προσεχῶς ἡ τῶν ἐλεγκτῶν ἐκθεσις, νὰ γίνωσι δὲ καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι, ὧν ἡ ἀναγραφὴ, ὡς πάντοτε, ἔδει νὰ συμπεριληφθῆ ἐν τῷ τεύχει· ἀλλὰ ἡ ἐκθεσις, προσαχθεῖσα μετὰ παρέλευσιν ἑπτὰ μηνῶν, ὑπεβλήθη μὲν ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς 9 Νοεμβρίου, αἱ δὲ ἀρχαιρεσίαι δὲν ἐγένοντο οὔτε τότε οὔτε ἐν τῇ τῆς 13 Δεκεμβρίου Συνελεύσει. Οὕτω λοιπὸν ἐξελιχθέντων τῶν γεγονότων, τὰ Πρακτικὰ τῶν δύο ἐτῶν ἀναγκαίως ὁμοῦ θέλουσι δοθῆ εἰς τύπον, ἀφοῦ καὶ ἄλλης ἔτι Συνελεύσεως τῶν ἐταίρων μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον συνελθούσης, τελεσθῶσι πάντα ὅσα κελεύει ὁ ὀργανισμός.

Νῦν δὲ λογοδοτοῦντες ἡμεῖς περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένων, ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐταίρων λόγου ἀρχόμεθα, κατὰ τὰ εἰθισμένα.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ μητρώφῳ ἐγγεγραμμένων ἐταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, τέσσαρες, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης Παῦλος Παυλόπουλος, ἄξιος γενόμενος τῆς ἡμέτερας εὐλογίας, ὡς καταλιπὼν τῇ Ἐταιρίᾳ δισχιλιόδραχμον κληροδότημα, ὅπερ καὶ εἰσεπράχθη πρὸ μικροῦ. Τὸ κληροδότημα τοῦτο εἶναι τὸ ἑβδομὸν τῶν ἐντὸς πενήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας δοθέντων αὐτῇ.

Συνδρομῆν δὲ τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐταῖροι ὄχι πολλοὶ (ἐπειδὴ ἡ εἰσπραξις, ἕνεκα τῶν προῤῥηθειῶν ἀνωμαλιῶν, δὲν ἤρχισεν ἐγκαίρως), ἐν ὧν 90, καὶ δὴ 77 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, τρεῖς ἐκ Πειραιῶς, εἰς ἐκ τῶν νήσων καὶ τέσσαρες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐτι συνέδραμον σωματεῖά τινα ἥτοι κοινά, 5 τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, τρεῖς ἱεραὶ μοναὶ καὶ εἰς δῆμος, μνημονευθησόμενος κατωτέρω. Ἀλλὰ μετὰ τὴν κλείσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους 1887 κατέβαλον ἔτι ἐταῖροι περὶ τοὺς ἑβδομήκοντα τὴν συνδρομὴν των, πάντες ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἐταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετι-

κῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσίων χρυσῶν φράγκων τοῦ ἐν Πετροπούλει ὁμογενοῦς Ἴω. Κοντογιαννάκη. Ἔτι δὲ μνημονευτέα καὶ ἡ ἐκ δρ. διακοσίων τακτικῆ συνδρομῆ τοῦ δήμου Ἐρμουπολιτῶν Σύρου.

Ἐκτακτον δὲ προσφορὰν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας εὐγνωμόνως ἀναφέρομεν τὴν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ῥώσσου ἀρχιμανδρίτου Βενιαμίν, ἐκ δραχμῶν 1973.80. Τούτων τῶν δραχμῶν ἐν μέρος, αἱ 778.80, εἶχον σταλῆ τῷ 1885 μετὰ τῶν 404 δρ. ἃς ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῇ προπερυσινῇ λογοδοσίᾳ, ἀλλὰ, ἕνεκα διαφόρων περιστάσεων, τώρα ἤλθαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας.

Ἔτι προσῆκει ἐνταῦθα ν' ἀνακοινώσωμεν, ὅτι ἐδωρήθησαν τῇ Ἐταιρίᾳ τρεῖς δεκάδραχμοι ὁμολογίαι τοῦ πατριωτικοῦ δανείου παρὰ τοῦ ἐν Πύλῳ γεωμέτρου Γ. Πράπα. Ὡσαύτως ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὁ ἐν Σιάμῳ Ἴω. Ν. Ἰωαννίδης, ὅτι δωρεῖται τῇ Ἐταιρίᾳ πέντε τοῦ αὐτοῦ δανείου ὁμολογίας, αἵτινες ὁμως εἰσέτι δὲν ἐλήφθησαν.

Ταῦτα μὲν οὕτω ὅποια δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ τῆς Ἐταιρίας χρηματικοῦ, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τῶν διανενημένων εἰς πάντας ὑμᾶς ἐντύπων, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Γ. Νικολαίδου, εἰς ὃν ἀπὸ τῆς 29 Δεκεμβρίου 1886 ἀνετέθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἐταιρίας οὐκ ὀλίγα. Πρῶτον ἀνασκαφαὶ εἰς ἑπτὰ διάφορα μέρη, πολλαχῶς αὐξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου, ἰδίως δὲ τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πλουτίσασαι τὰ Μουσεῖα τῆς πρωτευούσης διὰ ἔργων ἀξιοθεάτων.

Περὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀκροπόλεως ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Καβάδια, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ τοῦ ἔργου ἐπιστάσις. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἔτος
δρ. 22,651:40.

Ἐν τῇ κάτω πόλει ἐγένετο μικρὰ τις σκαφὴ μόνον καὶ προσωρινῆ διευθέτησις χωμάτων καὶ λίθων σεσωρευμένων πρὸς τῇ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπείου, ἔνθα τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους εἶχε μείνῃ ἀτελής, ἕνεκα τῶν εἰσχωρουσῶν εἰς τὸ τετράγωνον ἐμβαδὸν τροχιῶν τοῦ ἵπποσιδηροδρομοῦ καὶ τῶν σωλῆνων τοῦ φωταερίου, ἅπερ ἐμπόδια καὶ νῦν ἔτι ὑφίστανται. Διὰ τῆς μικρᾶς, ὡς εἶπα, σκαφῆς ἀνηρευνήθησαν αὐτόθι τάφοι τινὲς μεταγενέστεροι κτιστοί, καὶ ὡς κάλυμμα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν εὐρέθη πλάξ ἔχουσα ἐκτενεστάτην ἐπιγραφὴν ἱκανῶς σπουδαίαν, διαλαμβάνουσαν περὶ δημοσίου τινὸς καὶ πολυτελοῦς ἐν Δήλῳ κτίσματος, ὅπερ κατὰ τὸν δ' . πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ὑπὸ τῶν Ἀθήνησιν ἀρχῶν ἐργοδοτήθη. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἐκδοθησομένης μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Ἐταιρίας, εἶναι λίαν διδακτικαί. (1) Ἡ δαπάνη τοῦ μικροῦ τούτου ἔργου ἦτο δρ. 285,05.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἦτο ἡ ἐν Ἐλευσίνι ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθοῦσα, περὶ ἧς ἀναγινώσκω ὑμῖν τὰ ἐξῆς, γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντος ἐφόρου Δημ. Φιλίου. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἐν Ἐλευσίνι ἔργῳ δρ. 11,221:20, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ δρ. 1,217:10 τιμήματος τεσσάρων γηπέδων ἰδιωτικῶν, ἐξαγορασθέντων χρήμασι τῆς Ἐταιρίας. Ἄλλως δὲ γνωστὸν εἶναι, ὅτι χάριν τῆς μεγάλης ταύτης ἀνασκαφῆς καὶ πολλὰ ἄλλα γήπεδα πρότερον ἐξηγόρασε τὸ Δημόσιον, προκαταβαλλούσης ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ χρήματα τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἦτο ἡ ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας. Ἐπεστάτει τοῦ ἔργου ὁ ἔφορος Βασίλ. Λεονάρδος, καὶ ἀναγινώσκωμεν ὑμῖν τὴν ἐκθεσίαν του. (Ἴδε Ἐκθέσεις Ἐφόρων).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 4,217:50.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ μικρὰ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ἕως 4 Μαΐου ἐγένετο ἐν Ταράγγῃ τῆς Βοιωτίας. Ὁ ἐπιστατήσας ἐν αὐτῇ ἔφο-

(1) Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφή ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. 1887, σελ. 57 κ. ἐξ.

ρος Χρ. Τσουντας ἀνήνεγκε πρὸς τὸ Συμβούλιον τὰ ἐξῆς: ("Ἰδε 'Εκθέσεις 'Εφόρων).

'Εδαπανήθησαν δρ. 174:50.

'Εκτη ἀνασκαφή, ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουν-
τα, ἐγένετο ἐν *Μυκῆναις*, ταῖς ἔτι ἀνεξαντλήτοις. Ἡ ἔκθεσις
τοῦ ἐφόρου ἔχει ὡς ἐξῆς: ("Ἰδε 'Εκθέσεις 'Εφόρων)

'Εδαπανήθησαν δρ. 1,941:10.

'Εβδόμη τέλος ἀνασκαφή ὑπῆρξεν ἢ ἐν τῷ *Ἀσκληπιείῳ* τῷ
ἐν τῇ Ἀργολικῇ Ἐπιδαυρίᾳ, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Βαλε-
ρίου Στάη. Ἴδου ἡ ἔκθεσις του. ("Ἰδε 'Εκθέσεις 'Εφόρων).

'Εδαπανήθησαν δρ. 735.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ὀλικὴ δαπάνη κατὰ τὸ
ἔτος ἀνέβη εἰς δρ. 41,225:75.

'Επισκευὰς δὲ ἀρχαίων κτισμάτων ἐπισφαλῶς ἐχόντων, περὶ
ὧν τὸ προπαρελθὸν ἔτος εἶχε μεριμνήσῃ σπουδαίως τὸ Συμβού-
λιον, δὲν ἔχομεν νὰ μνημονεύσωμεν σήμερον ὡς τελεσθείσας,
διότι ἐκ περιστατικῶν τινῶν ἀνεβλήθησαν εἰς εὐθετώτερον χρό-
νον. 'Εδαπανήθησαν δὲ μόνον δρ. 80:50 εἰς συνήθη ἐπισκευὴν
τοῦ τῆς Ἀττάλου στοᾶς αὐλογύρου, ὃν αὐλογύρον καθὼς καὶ
ἄλλους τοιούτους κτισθέντας ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας οἱ περικτίονες
φροντίζουσι πάντοτε νὰ φθείρωσι.

'Αγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτι-
σμόν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν
ἔτος ὀλίγαι, ἐν ὧν δραχμῶν 4,452, δηλαδὴ πολὺ ὀλιγώτε-
ραι ἢ κατὰ τὰ πρότερά ἔτη, καὶ τοῦτο ὄχι δι' ἄλλον λόγον,
εἰμὴ διότι οἱ ἀρχαιοπρατοῦντες δὲν προσήνεγκαν ἡμῖν πολλὰ
ἄξια λόγου ἀρχαῖα εἰς ἀγοράν. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀγορα-
σθέντων νὰ διαλάβωμεν δὲν μᾶς φαίνεται κατάλληλος νῦν ὁ
καιρὸς.

Δωρεᾶς ἀρχαίων ὀλίγας ἐν τῷ ἔτει ἔλαβον αἱ τῆς Ἐταιρίας
συλλογαί. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θέλουσι τυπωθῆ ἐν τέλει
ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Τὰ τοῦ *Μουσείου* τῆς Ἐταιρίας, τοῦ φιλοξενουμένου ἐν τῷ Με-
τσοβίῳ, πολὺ δὲν μετεβλήθησαν ἐν τῷ ἔτει, εἰ μὴ καθ' ὅσον
ἠνυκαίρησεν ὁ ἐπιμελητὴς αὐτοῦ Ἀθανάσιος Σ. Κουμανούδης νὰ

εὐθετήσῃ ὅπωςδῆποτε καὶ ἰδρύσῃ ἐν τῷ ἐτέρῳ τῶν μικρῶν δω-
ματίων τὰς μουμίας καὶ ἄλλα τινὰ Αἰγυπτιακὰ ἀρχαῖα τῆς τε-
λευταίας ἀποστολῆς τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου, ὥστε νὰ εἶναι νῦν
καὶ αὐτὰ προσιτὰ εἰς τὸ κοινόν.

Ὁ ἐν τῷ Μουσεῖῳ τηρούμενος χειρόγραφος *κατάλογος* τῶν
ἀρχαίων πάντων τῆς Ἑταιρίας προβαίνει ὁλον ἐν συντασσόμενος
παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ. Ἐφθάσαμεν τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 16,165.(1)
Πέρουσι ὁ ἀριθμὸς ἦτο 15,968. Ἡνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσο-
βίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ'
ἐκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπρά-
χθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων δρ. 2,508. Ἐλευθέρᾳ δὲ εἶναι ἡ εἰσο-
δος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα *Μουσειακὰ ἔργα*, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βά-
θρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρ-
χαιῶν, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδα-
πανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 8,989:85.

Ἡ *βιβλιοθήκη* τῆς Ἑταιρίας νῦν ἐξήθη ὄχι πολὺ κατὰ τὸ ἔτος
ἐξ ἀγορῶν. Ἡ δαπάνη ἦτο δρ. 534:15, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά.
Ἀλλὰ καὶ τὰ δωρηθέντα ἡμῖν βιβλία ἦσαν ὄχι πολλὰ. Θέλει
δὲ προσαρτηθῆ ταύτη τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαίνων τὰ τε ἀγορα-

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 4248, χαλκῶν 1156 (ἐξ ὧν 110 σταθμά), σιδηρῶν 59, μολυβδίνων 2575, (ἐξ ὧν 1317 σύμβολα καὶ 413 σταθμά), ἀργυρῶν 70, χρυσῶν 259, ὀστρίνων 117, ὑαλίνων 324, διαφόρων ὑλῶν 326, πηλίνων ἀγγείων 3556, πηλ. μορφῶν 1969, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 584, πηλ. σκευῶν 282, πηλ. θραυσμά-
των 320, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ἰόδου Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*. Paris, 1871.

Ἐτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδοδόμενος *κατάλογος* ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Marthe, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen*. Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ, ὅσα ἕως τότε εἶχε, ποιειεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον *κατάλογον* τῶν Ἀθήνησι Μουσειῶν *Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer*. Athen, K. Wilberg, 1881.

σθέντα και τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνη τῆς Ἑταιρίας, ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος, ἐν τεῦχος, τὸ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ὁμοῦ εἶναι νῦν ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ὕστερὲν δὲ τὸ τέταρτον. Ἡ ἐπελθοῦσα βραδύτης τῆς ἐκδόσεως αἰτίαν ἔσχε τὸ μὲν τὴν ὀλιγότητα τῶν διδόντων ἐγκαίρως ὕλην πρὸς δημοσίευσιν, τὸ δὲ καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συντάξεως ἐγένοντο δεκτὰ καὶ ἄρθρα γεγραμμένα εἰς ξένην γλῶσσαν, ὧν ἡ μετάφρασις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀπῆται χρόνον τινά. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἐφημερίδα δρ. 6,502:85. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς 3,174:40.

Πρὸς γνώσιν τῶν ἐταίρων ῥητέα ἔτι κρίνονται καὶ τὰ ἐξῆς: τῆ 3 Αὐγούστου παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐν τῷ Ἑθνικῷ πανεπιστημίῳ ἀνθρωπολογικὸν ἐργαστήριον καὶ Μουσεῖον, τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δρ^{ος} Κλωνὸς Στεφάνου, ὅσα κρανία καὶ ὅσπᾶ ἐκ τάφων ἀρχαίων ἐτηροῦντο ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τῶν ἐκ τῶν τάφων τῶν Μυκηνῶν. Τὸ πρωτόκολλον τῆς παραδόσεως θέλει προσαρτηθῆ εἰς ταύτην τὴν ἔκθεσιν (2). Ὡσαύτως ἐν μηνί Σεπτεμβρίῳ παρεδόθησαν ἐν γνώσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας διὰ πρωτοκόλλων ἑννέα εἰς τὸν νομισματογνώμονα τοῦ Ἑθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου πάντα τὰ ἀπὸ ἐτῶν συναχθέντα ἀρχαῖα νομίσματα τῆς Ἑταιρίας, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ, συμποσούμενα εἰς 22,946, (2) ἔτι δὲ καὶ συλλογὴ τις 508 ἐκμαγείων νομισμάτων ἀρχαίων ἐκ θείου, ἃ εἶχεν ἡ Ἑταιρία. Τὰ περὶ τῆς παραδόσεως ἑννέα πρωτόκολλα θέλουσι

(1) Κατὰ μεταγενεστέραν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 5 Μαρτίου 1888 ἐκρίθη περιττὴ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, ὡς καὶ ἡ τῶν κατωτέρω μνημονουμένων πρωτοκόλλων παραδόσεως νομισμάτων καὶ μαρμαρίνων γλυπτῶν, διότι οἱ βουλομένοι τῶν ἐταίρων δύνανται, προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας, ὡς καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, νὰ λάβωσιν αὐτῶν γνώσιν, ἡ δὲ τύπωσις αὐτῶν, ὄντων ἐκτνεσεστάτων, θὰ ἦτο δαπανηρά.

(2) Εἶναι ὁμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ὃ ἐκ τῶν πρωτοκόλλων προκύπτει, ἐλάσσων κατὰ 90 νομίσματα τοῦ ἐν τῇ περισυνῇ λογοδοσίᾳ δοθέντος, τοῦτο δὲ διότι ἐκεῖ συνηριθμῆθησαν καὶ οἱ Τουρκικοὶ παράδες (πρωτόκ. Θ.) καὶ τὰ ἐκ κράματος billon νομίσματα Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων (πρωτόκ. Γ.).

προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει (1). Τὰ νομίσματα ταῦτα καὶ τὰ ἐκμαγεῖα ἐσχάτως κατὰ κέλευσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 201/129 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Ἰανουαρίου 1888 ἐγγράφου, πάλιν διὰ πρωτοκόλλου παρελήφθησαν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ νομισματογνώμονος ἵνα κατατεθῶσι κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Ἐθνικῆς συλλογῆς.

Ἔτι παρεδόθησαν τῇ 3 Ὀκτωβρίου διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἐθνικὸν Μουσεῖον ὀκτῶ μαρμάρινα γλυπτὰ ἐκ τῶν τῆς Ἑταιρίας, τῶν ἀποκειμένων ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις παραδοθεῖσι κατὰ τὰ πρότερα ἔτη. Τὸ πρωτόκολλον προσαρτηθήσεται ταύτῃ τῇ ἐκθέσει (2).

Ἀναφέρομεν καὶ ἐν πρὸς τεθνεώτας τελεσθὲν καθήκον. Ἔστησε τὸ Συμβούλιον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ὡς εἶχε προαποφασισθῆ, στήλην μαρμαρίνην ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου Π. Σταματάκη, γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐν τῷ α^α νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν. Ἐδαπανήθησαν δρ. 687:50, ἐν αἷς καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἀγορασθέντος τόπου τῆς ταφῆς.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεπραγμένων ἐν τῷ ἔτει λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημέναις ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκῆναις. Ἔτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους, τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἔδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 5,689:40. Καὶ αὐταὶ μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσίνι, Ὠρωπίᾳ καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου δραχμαὶ ἐν ὄλῳ 65,511, ὧν μέρος μὲν ἀπελήφθη, μέρος δὲ ἀποληφθήσεται.

(1) Ἄλλ' ἴδε τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.

(2) Ἰδε τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.

Τελειόνοντες τὴν λογοδοσίαν δὲν κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβωμεν λεπτομερῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ τελευταῖον πέρυσιν τὸ Συμβούλιον διὰ πλειόνων ἐξεθῆκε περὶ ἀνεπάρκειας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν ἀσεβῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς ἐξοικίσσεως τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, περὶ τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν καὶ τῶν σωλῆνων φωταερίου ἀπὸ τόπων τινῶν ἀρχαιολογικῆς σημασίας. Πάντων τούτων, ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ἐλπίζομεν, ὅτι θέλει ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἀρχαιολογίας καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ σύμβουλος καὶ προσωρινὸς ταμίας τῆς Ἐταιρίας Γ. Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1887, ὡς ἔπονται ἐνταῦθα.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887.

Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν Δρ.	4,200	—		
» Γραφική ύλη, γάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ. »	458	35		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικῶν »	534	15	5,192	50
Β. ΜΟΥΣΕΙΟΝ. Προσωπικόν κλπ. »	5,930	—		
» Ἀργαιοθήκαι, συγκολλήσεις και ἀπεικονίσεις ἀρχαίων »	3,059	85		
» Ἀγορά ἀρχαίων »	4,452	—	13,441	85
Γ. ΑΡΧΑΙΑ. Ἐπισκευαὶ και ἀναστηλώσεις μνημείων »			80	50
Δ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως »	22,651	40		
» » Ὀλυμπίου »	385	05		
» Ἐλευσίνος. »	11,221	20		
» Ἐπιδάφρου. »	735	—		
» Ἀμφιαρέου »	4,117	50		
» Μυκηναίων »	1,941	10		
» Τανάγρας »	174	50	41,225	75
Ε. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων και μνημείων »			5,650	30
ς. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ »			6,502	85
Ζ. ΑΚΙΝΗΤΑ. Ἀγορά γηπέδων ἐν Ἐλευσίνι κλπ. »			1,633	80
Η. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀγορά 13 μετοχῶν τῆς »			54,904	—
Θ. ΛΑΧΕΙΟΝ. Περὶ ὁδος ΙΒ'. »	3,857	40		
» » ΙΑ'. »	33,694	60		
» » Ι'. »	136	20	37,688	20
Ι. ΤΟΚΟΙ »			5,445	—
ΙΑ. ΔΙΑΦΟΡΑ. »			1,880	45
			173,645	20

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΙΒ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Δάνειον »	55,540	10		
ΙΓ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου »	65,511	35		
» » Ἐταιρίας »	5,686	60	126,738	05
			300,383	25
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1888 »			5,038	18
ΜΕΤΕΝΕΧΘΕΝ εἰς χρέος τοῦ Γιαννοπούλου. »			1,890	80
Ὅλον δαπανῶν. Δρ.			307,312	23

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1886		Πράξεις κατά τὸ 1887	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισία, Ἐλευσίνη κλπ.	27,447	08	1,633	80
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετοχαὶ αὐτῆς	59,253	10	54,904	—
Γ. » » Καταθέσεις ἐντοκοί.				
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. (α)	246,992	92		152,250
Ε. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου (β)	624	12	65,511	35
» » Ἐταιρίας. (γ)	1,000	—	5,686	60
Ζ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Δάνειον		55,540	10	55,540
Η. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου	67,501	38	1,890	80
Η. ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1887 (δ)	3,891	10	301,530	33
	406,711	70	486,696	98
			406,711	70
			893,408	68
			528,554	60
			364,854	08
				ἰσοζύγιον

(α) Κατατεθειμένα εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

135 ὁμόλογα τῶν 60 ἑκατομμυρίων

118 » » 10 »

125 » » 6 »

28 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

(β) Τὸ ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ἔφερε δραχ. 56,163 77

ἀλλ' ἐκ τούτων μετηνέχθησαν εἰς χρέος τοῦ Γιαννοπούλου αἱ ἐκ τοῦ τιμήματος τῆς οἰκίας Λύτζικα προεργόμεναι » 55,000.—

Ἐπίσης μετηνέχθησαν εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμοῦ ἑταιρίας εἰς ἄς ἀνήκουσιν » 537 65

καὶ ἔμειναν αἱ ἄνω σημειωθείσαι δρ. 626.12

55,537.65

(γ) Τὸ ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ἔφερε δραχ. 462.35

ἀλλ' ἐν αὐταῖς μετηνέχθησαν αἱ ἀφαίρεθείσαι ὡς ἄνω ἐκ τῶν προκαταβολῶν λ/σμοῦ δημοσίου. » 537.65

ὅσαι ἐσημειώθησαν » 1,000.—

(δ) Τὸ ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ἔφερε δρ. 16,392.48

ἀλλ' ἐκ τούτων ἀφηρέθησαν καὶ προσετέθησαν) 12,501.39 { ὅσας ἔφερε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Τα-

εἰς τὸ χρέος Γιαννοπούλου.) { μείου του μὴ παραδοθέν.

καὶ ἔμειναν ὅσαι ἐσημειώθησαν ἦτοι δρ. 3,891.10

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887				ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
Χρέωσις	Πίστωση				
29,080	88 (α)	(α) Δογαρ. του 1886	Δρ.	27,447 08	
114,157	10 (β)	» 1887	»	29,080.88	πλέον δρ. 1.633.80
94,742	92 (γ)	(β) » 1886	»	59,253.10	
51,442	82 (δ)	» 1887	»	114,157.10	πλέον » 54,904.—
1,000	— (ε)	(γ) » 1886	»	246,992 92	
69,392	18 (ς)	» 1887	»	94,742.92	ελατ. δρ. 152.250.—
5,038	18 (ζ)	(δ) » 1886	»	626.12	
	18 (η)	» 1887	»	51,442.80	πλέον » 50,816.70
364,854	08	(ε) » 1886	»	1,000.—	
		» 1887	»	1,000.—	
		(ς) » 1886	»	55,540.10	
		» 1887	»	— .—	πλέον » 55,540.10
		(ζ) » 1886	»	67,501 38	
		» 1887	»	69,392.18	πλέον » 1,890.80
364,854	08	(η) » 1886	»	3,891.10	
		» 1887	»	5,038.18	πλέον » 1,147.08
					δρ. 165,932.48 δρ. 152,250.—
					» 152,250.—
					<u>Αύξησις τῆς εταιρικῆς περιουσίας Δραχ. 13,682.48</u>
ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ					
		Δογαριασμός του 1886	Δρ.	351,171.60	
		» 1887	»	364,854.08	
		Διαφορά ἐπὶ πλέον, ὡς ἀνωτέρω	Δρ.	<u>13,682.48</u>	

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1886		1887		Όλοσ	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησίαι. . . . Δρ.	154,331	25	9,816	10	164,147	35
» "Έκτακτοι. »	63,024	71	2,221	80	65,246	51
» Είδικαι. »	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει. . . »	409,132	87	23,822	28	432,955	15
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ. κληρ.ωθ. όμολογ. »	188,464	52	152,250	—	340,894	52
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ είσιτηρίων. »	13,445	25	2,508	—	15,953	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις άκινήτων . . . »	10,258	93			10,258	93
» Ένοίκια. »	6,490	73	239	35	6,730	08
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	12,920	72			12,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ »	10,857	74	5,122	55	15,980	29
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καὶ κα- τάλογοι τών έν τοῖς Μουσείοις άρχαίων. »	1,882	18			1,882	18
» » Νέα τῆς Γ'ης Περιόδ. »	5,533	80	3,174	40	8,708	20
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ »	934,002	62	83,885	40	1,017,888	02
	1,864,990	94	283,039	88	(α) 2,148,030	82
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ »	164,732	14			164,732	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Άποληφθείσαι. . . »	471,648	77	20,381	25	492,030	02
ΒΙΟΜ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Άλληλόχρεως λο- γαριασμός »	839,116	92			(6) 839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	12,632	59			12,632	59
ΤΑΜΕΙΟΝ. Υπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1885. »	3,891	10			3,891	10
	3,357,012	46	303,421	13	3,660,433	59
(α) Κύρια έσοδα. Δρ.	2,148,030.82					
(6) Διάφοροι λογαριασμοί α	1,512,402.77					
	Δρ. 3.660,433.59					

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1887.

Β'. ΠΑΡΩΜΑΙ	1858 - 1886		1887		Όλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	84,460	07	5,192	50	89,652	57
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, αρχαιοθήκαι, φυλάκεια, επισκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων . . . »	142,768	54	8,989	85	151,758	39
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ . . . »	233,087	94	4,452	—	237,539	94
ΑΡΧΑΙΑ. Άνασκαφαί εν γένει . . . »	486,146	76	41,225	75	527,372	51
» Επισκευαί και αναστηλώσεις μνημείων . . . »	26,125	21	80	50	26,205	71
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. έφάρων και φυλάκων έπαρχ. Μουσείων και μνημείων, . . . »	78,672	95	5,650	30	84,323	25
» Περισιναγωγή και μεταφορά αρχαίων »	3,305	83	—	—	3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Έν γένει »	26,341	57	5,445	—	31,786	37
ΑΚΙΝΗΤΑ »	23,204	50	1,633	80	24,838	30
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., έκμαγεΐα αρχαίων κτλ. . . »	10,919	47	1,880	45	12,799	92
» Προτομαί προέδ. Έταιρ.	1,696	43	—	—	1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους προς συντέλειαν άνασκαφών . . . »	446	43	—	—	446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	1,886	18	—	—	1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. »	275,792	30	—	—	275,792	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ . . . »	22,322	43	54,904	—	77,226	43
ΛΑΧΕΙΟΝ »	397,213	67	37,688	20	434,901	87
ΑΚΙΝΗΤΑ. Έπισκευαί. »	671	15	—	—	671	15
ΑΡΧΑΙΟΔ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γης Περίοδ) . . . »	37,893	10	6,502	85	44,395	95
	1,852,954	33	173,645	20	2,026,599	53
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ »	65,625	—	—	—	65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Άποληπτέαι . . . »	525,580	53	71,197	95	596,778	48
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	839,116	92	—	—	839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	10,838	57	—	—	10,838	57
ΔΑΦΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ »	267	87	—	—	267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	44,459	90	55,540	10	100,000	—
ΤΑΜΕΙΟΝ »	14,278	24	6,928	98	21,207	22
	3,353,121	36	307,312	23	3,660,433	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΑ΄.

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Κατά τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξαις τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΑης Περιόδου, ἐπωλήθησαν τοιοῦτοι 27,300 ἀπο:έροντες πρὸς δραχ. 3, ἐν ὄλῳ Δρ.		81,900	
Εἰσαχθείσας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ 1886 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 60 »	3,891		
κατὰ δὲ τὸ 1887 διὰ διπλοτύπου » 16 »	76,118	20	
» » » 15 »	1,890	80	81,900
Ἐπιτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ἀντιτίμου πωληθέντων κλήρων ὡς τὸ διπλότυπον ἀρ. 18 . .	81,900		
	1,833	45	1,833 45
Δρ.	83,733	45	88,733 45

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ			
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1886			
1) Μισθός προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 18, 27, 41, 63, 87, 117, 144, 157, 172, 195, 217 καὶ 247 πρὸς δρ. 250 . . Δρ.	3,000	—	
2) Χάρτης, λιθογράξεις, τύπωσις, ἀριθμησις καὶ δετικὰ στελεχῶν, ὡς τὰ ἐντάλματα 51, 65, 101, 102 καὶ 103 . . »	1,224	—	4,224
ΕΝ ΕΤΕΙ 1887			
3) Ἐξαργύρωσις 158 κερδησάντων κληρῶν ὡς τὸ ἐντάλμα 208 »	23,368	80	
4) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 27,300 κλήρους τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἐντάλμα 212 »	7,783	60	
5) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἐντάλμα 210. »	1,595	10	
6) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ »	750	—	
7) Ἐπιστροφή τιμήματος μὴ πωληθ. κληρῶν ὡν τὸ τίμημα προεπληρ. ὡς τὸ ἐντάλ. 211 »	197	10	33,694 60
7) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κληροὶ μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι 3 ἔκ τῶν ἑπτὰ »	1,638	—	37,918 60
» 2 » δέκα »	273	—	
» 37 ἔκ τῶν ἑκατόν ὀγδοήκοντα πρὸς δρ. 54.60 »	2,020	20	
			3,931 20
			41,849 80
			41,883 65
			83,733 45
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.			

Εἶτα ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἂν διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξηγηθέντας λόγους ἐγκρίνει τὴν ἀναβολὴν τῆς κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς 13 Δεκεμβρίου 1887 ἀποφασισθείσης τροποποιήσεως τοῦ ὄργανισμοῦ, ἀπεφάνητο ὅτι ἐγκρίνει αὐτὴν καὶ ἀνατίθησι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅταν τοῦτο ᾔθελε θεωρήσῃ αὐτὴν πρόσφορον.

Μετὰ τὴν οὕτως ἐξενεχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως, τῶν ἐταίρων τις ἐζήτησε νὰ τυπωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ τὸ περὶ τῆς παραδόσεως τῶν νομισμάτων τῆς Ἑταιρίας εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ δὲ Συμβούλιον παρεδέχθη τὴν αἴτησιν ταύτην (1).

(1) Ἀριθ. 58/77 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1887.

Ὁ Ἐφορος τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Προκειμένου μετ' οὐ πολὺ νὰ μετενεχθῇ τὸ ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον εἰς τὸν ἐν τῇ Σιναιᾷ Ἀκαδημίᾳ προσδιορισθέντα αὐτῶ χῶρον, ὁ Νομισματογνώμων κ. Α. Ποστολάκας ἐξαιτεῖται δι' ἀναφορᾶς του πρὸς ἡμᾶς νὰ ἐνεργηθῇ, ὅπως παραδοθῇ αὐτῶ πρὶν ἢ μετενεχθῇ τὸ Μουσεῖον εἰς τὴν Σιναιᾶν Ἀκαδημίαν πρὸς ταξινόμησιν καὶ κατάταξιν ἢ παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατεχομένη ἐκ πολλῶν χιλιάδων ἀρχαίων νομισμάτων συλλογῆ, σχηματισθεῖσα παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐκ δωρεῶν καὶ εὐρημάτων, καὶ τὴν ὁποῖαν συλλογὴν βεβαίως προσέθετο ἡ Ἑταιρία αὕτη νὰ δωρήσῃ τῷ ἐθνικῷ νομισματικῷ Μουσεῖῳ ἐν δέοντι. Ὑποβάλλοντες ἐγγλεῖστας τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ εἰρημένου Νομισματογνώμονος, παρακαλοῦμεν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτιθέμενα καί, ἂν ἐγκρίνῃ ταῦτα, νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης, εὐαρεστηθῇ δ' ἐν καιρῷ νὰ μοὶ γνωστοποιήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Ἐφορος

Ε. ΡΟΪΔΗΣ

Ἀριθ. 10855/9735.

Διαβιβάζεται μετὰ τῆς συνημμένης ἀναφορᾶς εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Σ. Μ. ΠΑΡΙΣΗΣ

Εἶτα ἐξελέχθησαν οἱ κ.κ. Μ. Δήμιτσας, Ἰ. Φωκιανός καὶ Θ. Καλογερόπουλος μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς πρὸς ἐξέλεξι τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο δ' ἐβδομάδας, τῆ 21 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων ἑκατὸν δέκα καὶ ἕξ, ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τοὺς ἐταίρους τὴν ἔκθεσίν τῆς. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητῆς αὐτῆς Θ. Καλογερόπουλος ἀνέγνω τὰ ἐξῆς:

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως περὶ ἐξελέξεως τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1887, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα. Ἐπιθέντες τὸ « ἐθεωρήθη » ἐπὶ μὲν τοῦ Καθημερινοῦ ὑπὸ τὴν τελευταίαν πράξιν ὑπ' ἀριθ. 129 παριστάνουσαν μετὰ τὸν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τὸν λογαριασμόν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ δὲ τοῦ στελέχους τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμίου ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 45, ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν διπλοτύπων τοῦ εἰσπράκτορος κ. Θ. Κουτσούλη ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 302 καὶ ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ τελευταίου ἐντάλλματος ὑπ' ἀριθ. 251, προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεξι διὰ παραβολῆς τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ ἐγγραφῶν τῶν ἐσόδων πρὸς

τά ρηθέντα διπλότυπα, τοῦ μὲν ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1 μέχρι 45, τοῦ δὲ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 210 μέχρι 302, κατόπιν δὲ διὰ παραβολῆς ὡσαύτως τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ ἐγγραφῶν τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ στελέχη τῶν ἐντάλματων καὶ πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐντάλματα φέροντα ἐπισυνημμένα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγραφα.

Ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης προέκυψεν, ὅτι πάντα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐγένοντο δυνάμει τῶν νομίμων γραμματίων καὶ ἐντάλματων καὶ ὅτι τὸ ταμεῖον παριστᾷ ὑπόλοιπον 5,038.18 μεταφερόμενον εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1888.

Ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἐν γένει τοῦ 1887 μετὰ τοῦ ἐκ τῆς διαχείρισεως τοῦ 1886 μετενεχθέντος ὑπολοίπου Δρ. 3,891.10 ἀνέρχονται εἰς Δρ. 307.312.23

Ἦτοι κύρια ἔσοδα . Δρ. 283,039.88

Διάφοροι λογαριασμοὶ . » 24,272.35

Δρ. 307.312.23

Τὰ δὲ ἔξοδα ἐν γένει εἰς Δρ. 300,383.25

Ἦτοι καθαρὰ ἔξοδα . Δρ. 173,645.20

Διάφοροι λογαριασμοὶ » 126,738.05

Δρ. 300.383.25

Προστιθεμένου τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπολοίπου

τῆ 31 Δεκεμβρίου 1887 » 5,038.18

Καὶ τῶν μετενεχθέντων εἰς χρέος Π. Ἑμ.

Γιαννοπούλου » 1,890.80

Ἐξισοῦνται αἱ μερίδες ἐσόδων καὶ ἐξόδων . Δρ. 307.312.23

Ἡ μόνη ἀνωμαλία ἦν ἐβεβαιώσαμεν εἰς τὸ Καθημερινὸν εἶναι ὅτι πολλαὶ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ ἐνεγράφησαν εἰς ἄλλην χρονολογίαν ἐκείνης καθ' ἣν ἐξεδόθησαν τὰ ἐντάλματα καὶ γραμμάτια, αἱ πλεῖσται δὲ ἐγγραφαὶ ὧν τὰ ἐντάλματα ἐξεδόθησαν εἰς πολὺ προγενεστέρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους κατεχωρίσθησαν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887. Τὴν ἀταξίαν ταύτην ἐδικαιολόγησαν ἡμῖν ὡς ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατακρατήσεως τῶν βιβλίων παρὰ τῆς προγενεστέρας Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἔνεκεν τῆς κατακρατήσεως τῶν βιβλίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκ-

δώσει ἔγκαιρως τὰ ἐντάλματα καὶ ἐνεργήσωσι τὰς ἐγγράφας, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὰς εἰσπράξεις τοῦ Λαχείου διὰ τὰς πληρωμὰς των.

Μετὰ ταῦτα θέλοντες νὰ παραβάλωμεν τὰς ἐγγράφας τοῦ Καθημερινοῦ πρὸς τὰς τοῦ Καθολικοῦ ἵνα βεβαιώσωμεν ὅτι τὰ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 ἀναγραφόμενα ὑπόλοιπα ἐκάστης μερίδος ἐκείθεν ἐξήχθησαν, ἐζητήσαμεν τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδέποτε ἐτηρήθη τοιοῦτον βιβλίον οὐδὲ κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος· καὶ ναὶ μὲν μᾶς ὑπεβλήθη βιβλίον τι εἰς ὃ συνελήχθησαν εἰς μίαν ἐκάστην μερίδα τὰ δι' αὐτὴν δαπανηθέντα ἢ εἰσπραχθέντα, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς Καθολικὸν Α'. διότι ἐκάστη μερίς δὲν ἔχει ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ Χρέωσιν καὶ Πίστωσιν οὐδὲ μετηνέχθησαν εἰς ταύτας τὰ ὑπόλοιπα τοῦ προηγουμένου ἔτους, οὕτως ὥστε, ἀθροίζοντες τὰ μετενεχθέντα ὑπόλοιπα μετὰ τῶν προστεθεισῶν εἰς αὐτὰ ἐγγραφῶν κατὰ τὸ ἔτος 1887 καὶ ἀφαιροῦντες τὰ εἰς χρέωσιν ἢ πίστωσιν ἐπίσης ἐγγραφέντα κατὰ τὸ 1887 ποσά, νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 σημειούμενα ὑπόλοιπα ἐκάστης μερίδος καὶ βεβαιώσωμεν ταῦτα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔχει καὶ ἄλλην ἔλλειψιν τὸ βιβλίον τοῦτο πολὺ σπουδαιότεραν, δηλαδή τὴν ἐξῆς· ἐπειδὴ τὰ ὡς ἄνω συλλεχθέντα ποσά εἰς ἐκάστην μερίδα, συνελήχθησαν ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἴδωσι τί ἔδαπνησαν ἢ εἰσέπραξαν δι' ἐκάστην μερίδα, καὶ καταστρώσωσι τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887, καὶ ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ ταμείου, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τὸν ταμίαν, ἔπεται ὅτι καὶ αἱ σημειούμεναι ἐγγράφαι εἶναι ἀντίστροφοι, δηλαδή εἶναι πιστωμένοι αἱ Ἀνασκαφαί, Ἐξοδα Μουσείου, Προκαταβολαὶ λογαριασμῶ Δημοσίου, ὅσαι δηλαδή μερίδες ἔδαπάνησαν, διότι ὁ ταμίας πρέπει νὰ πιστωθῇ, εἶναι δὲ χρεωμένοι αἱ μερίδες ἐκεῖναι αἵτινες ἀπέφερον εἰσοδήματα δηλαδή Συνδρομαί, Τόκοι κλπ. διότι ὁ ταμίας πρέπει νὰ χρεωθῇ. Ἐννοεῖται ὁμως ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 αἱ ἀταξία αὗται ἐδιορθώθησαν καὶ ἐχρεώθησαν καὶ ἐπιστώθησαν ἐν τάξει αἱ διάφοροι μερίδες.

“Ενεκεν τοῦ ὡς προεῖρηται σκοποῦ τοῦ βιβλίου τούτου, τοῦ νὰ συλλέξωσι ἀπλῶς τὰ ποσὰ εἰς ἕνα ἕκαστον κεφάλαιον καὶ οὐχὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Καθολικόν, καὶ ἡ εἰς ἑκάστην δαπάνην ἢ εἰσπράξιν ἀναφερομένη δικαιολόγησις εἶναι ἀσαφειστάτη, ὥστε, ἵνα ἡμεῖς ἐξελέγξωμεν ποῦ καὶ διὰ τίνα σκοπόν, καὶ ἀπὸ ποῖον εἰσεπράχθησαν ἢ ἐπληρώθησαν τὰ σημειούμενα ποσὰ, ἵνα ἐκτελέσωμεν τὴν κυρίαν ἐντολὴν ἣν μᾶς ἔδωσεν ἡ Συνέλευσις, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὥστε ν’ ἀντιγράψωμεν ἐκ τοῦ Καθημερινοῦ μίαν ἑκάστην δικαιολόγησιν δαπάνης ἢ εἰσπράξεως ἵνα βεβαιώσωμεν ὅτι καλῶς ἐδαπανήθησαν, ἀλλὰ φρονούμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐργασία δὲν ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἐλεγκτῶν, οἵτινες καθήκον ἔχουσι νὰ ἐξελέγξωσι καὶ οὐχὶ νὰ καταστρώσωσι βιβλία.

Μολονότι ἔνεκεν τῆς ὡς εἴρηται ἐλλείψεως τοῦ Καθολικοῦ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βεβαιώσωμεν ἐὰν τὰ μεταφερόμενα ἐκ τοῦ 1886 ὑπόλοιπα εἶναι ὀρθά, οὐχ’ ἤττον πεποιθότες ὅτι οἱ προηγηθέντες ἡμῶν κκ. ἐλεγκταὶ τὰ ἐξήλεγξαν, ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας ἧς τοὺς τίτλους ἰθεωρήσαμεν, ὡς παρακατιὸν θὰ διαλάβωμεν.

Ἡ περιουσία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887 συνέκειτο ἐκ :

α) Δύο οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις, μιᾶς ἐν Κηφισίᾳ καὶ δύο οἰκοπέδων ἐν Ἐλευσίνι, ὧν ἡ ἀξία ἀνεγράφετο ἐν τῇ καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 Δρ. 27,447.08

Εἰς ταύτην προσετέθησαν τὸ 1887 :

Ἡ ἀξία 4 γηπέδων ἀγορασθέντων ἐν Ἐλευσίνι ὡς τὰ ὑπ’ ἀριθ. 790, 813, 834 καὶ 1026 συμβόλ. τοῦ εἰρηνοδίκου Γ. Α. Οἰκονόμου . . Δρ. 1,217.10

Καὶ ἡ δαπάνη ἐπισκευῆς οἰκίας Κηφισίας . . . » 416.70 Δρ. 1,633.80

Ἀξία τῶν ἀκινήτων » 29,080.88

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 29,080.88

β') Ἐξ 28 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὧν αἱ 15 προϋπῆρχον καὶ ἡ ἀξία σημειοῦται εἰς τὴν κατάστ. τῆ 31 Δεκεμβρίου 1886 εἰς Δρ. 59,253.10 13 δὲ ἠγοράσθησαν τὸ 1887 εἰς διαφόρους τιμὰς ἐν ὧν δὲ ἀντί . . . » 54.904.— Δρ. 114,157.10

γ') Ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθειμένων :

135 Ὅμολ. Ἑλλ. Δανείου 60 ἑκατομ.

118 » » » 10 »

125 » » » 6 »

αἵτινες προϋπῆρχον καὶ ἡ ἀξία ἀναγράφεται ἐν τῇ κατάστ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 εἰς Δρ. 94,742.92

δ') Ἐκ τῶν ὀφειλομένων διὰ προκαταβολὰς λογαριασμοῦ Δημοσίου . . . » 51,442.82

ε') Ὅμοιως διὰ προκαταβολὰς λογαριασμοῦ Ἐταιρίας ὑπολ. 31 Δεκεμβρίου 1886 » 1,000.—

ς') Ἐκ τῶν ὀφειλομένων ἐκ τῆς κληρονομίας Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου ὑπολ. ὡς κατάστ. 31 Δεκεμβρίου 1886 Δρ. 67,501.38

Μετηνέχθησαν τὸ 1887 εἰς χρέος τοῦ ὄσαι τῶ ἐδόθησαν ὑπὸ Ν. Φραντζῆ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λαχείου » 1,890.80 » 69,392.18

ζ') Καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 . . . » 5,038.18

ἤτοι ἐν ὧν ἐκ » 364,854.08

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1886 ἡ καθαρὰ περιουσία ἀνήρχετο εἰς . . . » 351,171.60

Ἔπεται ὅτι ἐντὸς τοῦ 1887 ἠυξήθη κατὰ 13.682.48 δαπανηθεισῶν ὀλιγώτερον τῶν εἰσπραχθεισῶν.

Τὸ εἰς δημόσια χρεώγραφα ὑπόλοιπον τῆς
31 Δεκεμβρίου 1886 παρίστανε ἀξίαν . . Δρ. 246,992.92

Ἐπειδὴ δὲ ἐντὸς τοῦ 1887 εἰσεπράχθη
τὸ ἀντίτιμον 235 Ὁμολ. τῶν 4 ἑκατ. καὶ
374 Ὁμολ. τῶν 25 ἑκατ. 8 καὶ 9 $\frac{0}{10}$ κλη-
ρωθεισῶν καὶ ἀποσβεσθεισῶν δυνάμει Νόμου
εἰσεπράχθησαν δὲ Δρ. 152,250.—

Μένει ὑπόλ. ἀξίας τῶν ἄνω χρεωγράφων » 94,742.92

Ἐντὸς δὲ τοῦ 1887 ἀπέσβεσεν ἡ Ἀρχαιο-
λογικὴ Ἐταιρία καὶ τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν
Τράπεζαν χρέος τῆς προϋπάρχον ἐκ . . . » 55,540.10

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναγραφῆς τῆς περιουσίας τῆς Ἐται-
ρίας ὑποβόλλομεν εἰς τὸ Σ. Συμβούλιον τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν,
διατὶ εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἐταιρίας δὲν ἀναγράφονται καὶ
τὰ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1887 δαπανηθέντα ἤτοι Δρ. 237,539.
94 δι' ἀγορὰν Ἀρχαιοτήτων, καθὼς καὶ τὰ δαπανηθέντα δι'
ἀγορὰν βιβλίων ὧν τὴν ἀξίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγράψωμεν
καθότι συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ ἐξοδα προσωπικοῦ τυπωτικὰ
διάφορα καὶ βιβλιοθήκη τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀποσβεσθῶσι μῆ-
πως τὰ καταβληθέντα δι' ἀγορὰν Ἀρχαιοτήτων καὶ βιβλίων
τὰ θεωρεῖ ὡς ἐξοδα ἀποσβεστέα; Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ
ἢ μὴ ἀναγραφὴ εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἐταιρίας δαπανῶν αἰ-
τινες ἀντιπροσωπεύονται διὰ τοῦ κεκτημένου τὴν ἀξίαν ἀντικει-
μένου, καὶ τοῦ ὁποίου τὸν ἔλεγχον δικαιοματικῶς κέκτηνται οἱ
ἑταῖροι διότι ἀποτελεῖ μέρος τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρίας.

Τὸ αὐτὸ εἰρήσθω καὶ διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἧς
ἐπίσης δὲν ἀναγράφεται ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἐταιρίας ἡ ἀξία,
ἐνῶ ὡς γνωστὸν, πλῆθος τευχῶν τῶν προηγουμένων ἐτῶν, δι' ἃ
ἔδαπανήθησαν μεγὰ ποσά, ὑπάρχουν ἀποθηκευμένα ἐν τῷ Πο-
λυτεχνεῖῳ καὶ ἔχουν ἀξίαν πραγματικὴν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον πρέπει νὰ ἀναγράφω-
νται ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἐταιρίας ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀγοραὶ Ἀρ-
χαιοτήτων τὸ ποσὸν τῶν ἀγορασθέντων ἀρχαίων μετὰ τῆς κα-
ταβληθείσης ἀξίας, τὸ αὐτὸ εἰρήσθω διὰ τὴν Βιβλιοθήκην καὶ

τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἵνα δύνανται οἱ κατ' ἔτος ἐλεγ-
κταὶ νὰ βεβαιώωσι διὰ καταμετρήσεως, ἔαν τὰ σημειούμενα
Ἀρχαῖα, βιβλία καὶ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος ὑπάρχουσιν ἀνελ-
λιπῆ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας.

Ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρίας ἐβεβαιώσαμεν τὴν ὑπαρξίν
θεωρήσαντες διὰ τῶν ὑπογραφῶν μας τὰ ἐξῆς, ἧτοι :

Διὰ τὰ χρεώγραφα καὶ μετοχὰς τὰ ὁποῖα εἶναι κατατεθειμένα
παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἀπόδειξιν αὐτῆς διὰ

118	Ὁμολ.	Ἑλλ.	Δανείου	10	ἐκατ.	τῆς	2	Δεκεμ.	1887	ἑτέραν
135	»	»	»	60	»	»	»	ἰδίας	χρονολογ.	ἑτέραν
125	»	»	»	6	»	»	»	ἰδίας	χρονολογ.	ἑτέραν
15	Μετοχὰς	Ἐθνικῆς	Τραπεζῆς	»	ἰδίας	χρονολ.	καὶ	ἑτέρ.		
13	Ὁμολ.	ἰδίας		»	23	Δεκεμβρίου				1887

Διὰ τὰ ἀναγραφόμενα ὑπὸ τὸν τίτλον Προκαταβολαὶ λογα-
ριασμῶ Δημοσίου ἐθεωρήσαμεν τὰς ἐξῆς ἐντολὰς τοῦ Ὑπουργείου
ἧτοι τὴν ἑκ

Δρ.	3000	—	ὑπ' ἀριθ.	3212/15283	τῆς	22	Δερίου	1886	ὑπὲρ	τοῦ	Χρ.	Κρίτη	ἐν	ἀντιγράφῳ
»	3000	—	»	3212/15694	»	30	Δερίου	1886	»	»	Σκιαδᾶ			
»	16200	—	»	1338/ 1411	»	5	Φεβρ.	1887	»	»	Διαφόρων			
»	450	—	»	5469/ 4325	»	21	Ἀπριλ.	1887	»	»	Π. Δημητρίου			
														ἦν μὴ εὐρόντες δὲν ἐθεωρήσαμεν, ἀλλ' εἴ- δομεν τὸ ἀντίγραφον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.
»	8194.65		»	6774/ 4957	τῆς	13	Μαΐου	1887	ὑπὲρ	τοῦ	Ἀθ. Α.	Ἀδάμ		
»	610	—	»	4598/ 4984	»	16	»	»	»	»	Σκιαδᾶ			
»	19852.70		»	14135/10500	»	19	Σεπτεμ.	»	»	»	Ε. Ι. Εὐσταθίου			
»	2500	—	»	11518	»	14	Ὀκτωβ.	»	»	»	Ἀθ. Χατζη- βασιλῆ			ἀφίνουσιν νὰ ὀρίσθῃ τὸ ποσὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.
»	700	—	»	16826/12796	τῆς	11	Νοεμβ.	»	»	»	Ἀδελφ. Παπ- παδημητρίου			ὁμοίως.
»	150	—	»	16063/13092	τῆς	20	Νοεμβ.	»	»	»	Ἰω. Χατζημε- λέτη			συμπεριλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1338/1411 διὰ Δρ. 500.
»	11804	—	»	19415/14196	τῆς	22	Δερίου	1887	ὑπὲρ	τοῦ	Δακορώνια.			
Δρ.	66461.35				ἐν	ἄλφ.								

Θέλοντες ὁμως νὰ βεβαιώσωμεν ἂν ἡ Ἑταιρία ἐπραγματοποίησε ἀπάσας τὰς ἐντολὰς καὶ νὰ ἐξάξωμεν τὸ ἐν τῇ Καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 σημειούμενον ὑπόλοιπον, ἐξηλέγξαμεν τὰς πληρωμὰς τῆς καὶ εἶδομεν ὅτι ἐπλήρωσε διὰ συμβολαίων τὰ ἐξῆς ἦτοι :

Δρ. 3000	—	διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ.	23	ἐντάλ.	16	Μαρτ.	1887	συμβ.	40849	Γλυκοφρύδη
» 3500	—	» » »	35	» 28	» »	»	»	»	40936	»
» 8194.65	»	» » »	68	» 23	Μαΐου	»	»	»	41281	»
» 4750	—	» » »	69	» 26	» »	»	»	»	41291	»
» 2000	—	» » »	71	» 30	» »	»	»	»	41378	»
» 4500	—	» » »	73	» 4	Ἰουν.	»	»	»	41566	»
» 450	—	» » »	84	» 8	» »	»	»	»	41379	»
» 19852.70	»	» » »	167	» 12	Ὀκτῶ.	»	»	»	33814	Α. Γαϊτάνου
» 2500	—	» » »	173	» 27	» »	»	»	»	42529	Γλυκοφρύδη
» 700	—	» » »	191	» 16	Νοεμβ.	»	»	»	498	Ἐρηνοδίκου
										Μαραθῶνος
» 650	—	» » »	194	» 24	» »	»	»	»	42770	Γλυκοφρύδη
» 3610	—	» » »	193	» 24	» »	»	»	»	42942	»
» 11804	—	» » »	233	» 31	Δεκεμβ.	»	»	»	7074	Ι. Α. Πέππα

Δρ. 65511.35 ἤτοι ἐπλήρωσε ὅσας ἀναφέρει ἡ κατάστασις. Ἐὰν εἰς ταύτας προσέσωμεν ὑπόλοιπον μεταφερθὲν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1886.

Δρ. 66137.47 Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἀφαιρέσωμεν τὰ εἰσπραχθέντα ἐναντίως εἶδομεν τὰ συνοδεύοντα τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἔγγραφα καὶ ἐθεωρήσαμεν αὐτὰ ἦτοι :

Δρ. 3000	διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.	7948/6173	τῆς 17 Ἰουν.
			1887 ἔγγράφου ἐντάλμ. χρ. ἀρ.
» 8194.65			870
			ὁμοίως
» 14694.65	» 3500 —	8572/8955	26 Αὐγούστου 1462

Δρ. 51442.82 ἀπομένει ὑπόλοιπον ὅπερ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐν τῇ καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου ἀναγραφόμενον ὑπόλοιπον.

Ὡστε εἰάν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθεισῶν ἐντολῶν ἐκ Δρ. 66461.35

Ἐκ τούτου δὲ ἀφαιρέσωμεν τὸ παρὰ τῆς Ἑταιρίας καταβληθὲν ἦτοι » 65511.35

ὑπάρχει διαφορά ἐκ Δρ. 950.—

ἣτις εἶναι τὸ φέρον, τὴν ὑπὲρ τοῦ Κώτσου Σιδέρη Πόγκα συμπεριλαμβανομένου εἰς τὴν ὑπὲρ διαφορῶν ὑπ' ἀριθ. 1338/1411

τῆς 5 Φεβρουαρίου 1887 ἐντολῆς, ἦν καὶ μόνην ἡ Ἐταιρία δὲν εἶχε πραγματοποιήσει.

Ὁ ἀξιότιμος κύριος Νικολαΐδης μᾶς προσεκάλεσεν ἐπανειλημμένως νὰ καταμετρήσωμεν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐθεωρήσαμεν περιττόν, διότι ἐὰν ἡ ἐξελέγξις ἐλάμβανε χώραν ἀκριβῶς τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887 βεβαίως ἡ καταμέτρησης τῶν ἐν τῷ ταμείῳ θ' ἀπεδείκνυε τὴν ὀρθότητα τοῦ σκοπούμενου, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ὅτε καὶ πληρωμαὶ νέαι καὶ εἰσπράξεις ἐγένοντο, αἰτινες ἠλλοίωσαν τὸ ὑπόλοιπον, ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὑπολοίπου, οἷον ἦτο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887, θὰ ἦτο εἰκονικὴ, ἐκτὸς ἐὰν ἐλαμβάναμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1888 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξελέγξεως εἰσπράξεις καὶ πληρωμᾶς ὅπερ δὲν ἀνῆκεν ἡμῖν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι ἡ καταμέτρησης τῶν ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων δέον νὰ γίνεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ Σ. Συμβουλίου συντάσσοντος πρωτόκολλον τακτικόν.

Μεταβάντες εἰς τὴν παρὰ τῷ Πολυτεχνείῳ βιβλιοθήκην τῆς Ἐταιρίας μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν κατὰ τὸ 1887 ἀγορασθέντων βιβλίων καὶ δεθέντων, ἐξετάσαμεν ἐὰν πράγματι ταῦτα εἰσῆχθησαν καὶ ἐδέθησαν, ὡς αἱ ἀναγραφόμεναι δαπάναι· εὑρομεν δὲ πάντα ἐν τάξει.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ καταμετρήσωμεν καὶ τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα φύλλα τοῦ Α'. τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1887.

Εὑρέθησαν δὲ τοιαῦτα	178
εἰς ἃ προστιθέμενα τὰ δοθέντα τῷ βιβλιοπώλῃ	170
καὶ τὰ διανεμηθέντα εἰς διαφόρους	52
ἀποτελεῖται τὸ ποσὸν τῶν τυπωθέντων τευχῶν	<u>400</u>

Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀγορασθεισῶν Ἀρχαιοτήτων ἠλλεῖφι χρόνου.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ'. περιόδου, ὃν ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει, ἐβεβαιώθημεν διὰ καταμέτρησεως τῶν ἐν τῷ γραφείῳ μεινάντων ἀπωλήτων 3700 κλήρων ἐκ τῶν 31000 τυπωθέντων ὅτι ἐπωλήθη-

σαν 27300 ἀνθ' ὧν ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῶσι Δρ. 81900, ἀλλ' ἀντὶ τούτων εἰσεπράχθησαν κατὰ μὲν τὸ 1886 Δρ. 3891.—
κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1887 » 78009.—
καὶ ἐξ ὑπερτιμῆσεως χρυσῶν νομισμάτων 1887 » 1833.45
ἐν ὄλῳ Δρ. 83733.45

Ἐπληρώθησαν δὲ τὸ 1886

δι' ἐξοδα Δρ. 4224.—

Ὅμοίως τὸ 1887 διὰ κλή-

ρους καὶ ἐξοδα . . . » 33694.60 » 37918.60
Δρ. 45814.85

Δὲν εἶχον δὲ παρουσιασθῆ πρὸς ἐξαργύρωσιν κληροὶ ἐκ » 3931.20

Ὡστε προέκυψε κέρδος καθαρὸν ὑπὲρ τῆς

Ἐταιρίας ἐκ Δρ. 41883.65

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις λαμβάνομεν τὸ θάρρος σὺν τῇ τιμῇ νὰ ἐπισυνάψωμεν παρατηρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν δαπάνην τῆς εἰς 4 τεύχη τοῦ ἔτους δημοσιευομένης ἐφημερίδος. Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μὲν ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις αὐτῆς γίνεται λίαν ἀτάκτως, ἡ δὲ δαπάνη φαίνεται λίαν ὑπέρογκος ἕνεκα τῆς ὑπερβαλλούσης πᾶν ἄλλο ὁμοειδὲς περιοδικὸν πολυτελείας.

Καὶ ἄτακτος μὲν ἀποδείκνυται ἡ ἔκδοσις διότι, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ 1888, ἐν καὶ μόνον τῶν 4 τευχῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1887 ἔκδοθῆν ἐδημοσιεύθη καὶ ἐτίθη ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, τὰ δὲ λοιπὰ β'. γ'. καὶ δ'. τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τὸ α'. τοῦ τρέχοντος διατελοῦσιν ἐν τῷ παρασκευάζεσθαι. Καὶ τοῦτο γίνεται, ἐν ᾧ τρία μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀμείβονται διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἔγκαιρον ἔκδοσιν τῶν τευχῶν ἀνά 50 δραχμὰς ἕκαστον λαμβάνον, ἤτοι ἐν ὄλῳ ἀνά 150 δραχμὰς δι' ἕκαστον τεῦχος, συνιστάμενον ἐκ 13 μόνον φύλλων ἢ 26 σελίδων μεγάλων. Ὅποιαν δὲ δυσάρεστον ἐντύπωσιν προξενεῖ εἰς τοὺς ξένους τοῦλάχιστον ἡ βραδύτης αὕτη καὶ ἄτακτος ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις τῶν 4 τευχῶν τῆς ἐφημερίδος, πᾶς τις τῶν ἐπαϊόντων περὶ τοιούτων ἐπιστημονικῶν εὐ-

κόλως έννοει, αναλογιζόμενος ότι σήμερα, ως έχουσι τὰ πράγματα, ἡ μὲν τάξις εἶναι ἡ βάσις καὶ ἡ κρηπίς αὐτῶν, τὸ δὲ ἐπίκαιρον ἐν τῇ δράσει, ἐνεργείᾳ καὶ ἐργασίᾳ ἡ ἀσφαλεστάτη ἐγγύησις τῆς προόδου καὶ εὐδοκιμήσεως αὐτῶν. Ὑπέρογκος δὲ ἡ δαπάνη ἔνεκα τῆς περιττῆς πολυτελείας εἶναι, διότι διὰ μόνον τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ληφθὲν α'. τεῦχος τοῦ 1887 συνιστάμενον ἐκ $3\frac{1}{4}$ τυπογραφικῶν φύλλων μετὰ 5 προσηρητημένων ἐν τέλει εἰκόνων ἐδαπανήθησαν 2,248.55 δραγμαί, ποσὸν γενναῖον δι' ἐν φυλλάδιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Σημειωτέον δὲ ἐνταῦθα ὅτι μέρος μὲν τοῦ ποσοῦ τούτου ἀναγεγραμμένον εἶναι ὠρισμένως διὰ τὸ τεῦχος τοῦτο, μέρος δὲ συγκεχωνευμένον μετὰ τῆς δαπάνης τοῦ ἀδημοσιεύτου ἔτι β'. τεύχους, ἐξ ἧς ἀπεσπάρθη τὸ ἡμισυ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ. Διατὶ δὲ δὲν ἀναγράφεται ἰδιαιτέρως ἡ δαπάνη ἐκάστου τεύχους, ἀλλὰ συγχωνεύεται μετὰ τῆς δαπάνης ἄλλου, καὶ διατὶ γίνεται τοσαύτης ὑλικῆς πολυτελείας χρῆσις ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος, ἐν ᾗ τὰ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενα ὁμοειδῆ περιοδικὰ τοῦ τε Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ εἶναι λιτότερα μὲν καὶ οἰκονομικώτερα ἐκτενέστερα ὅμως καὶ πνευματικῶς πλουσιώτερα, μένει ἄδηλον ἡμῖν· προτιμότερον δὲ νομίζομεν ἀντὶ τῆς ματαίας καὶ ἀσκόπου ὑλικῆς πολυτελείας τὴν ἐπαύξησιν τῆς πνευματικῆς ὕλης.

Μετὰ δὲ ταῦτα φρονοῦμεν ὅτι ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἡ εἰς ὅσον οἷόν τε εὐρύτερον κύκλον τῆς τε ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς διάδοσις τῆς γνώσεως τῶν ἀρχαιολογικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἐπάναγκες θεωροῦμεν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, ὅπως τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς διὰ μὲν τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς καταβιβασθῆ ἀπὸ 16 δραχμᾶς εἰς 10 μόνον, διὰ δὲ τοὺς ἐταίρους ὀρισθῆ εἰς 5 δραχμᾶς μόνον, πληρωτέας μετὰ τῆς πεντεκαίδεκαδράχμου συνδρομῆς ὑποχρεωτικῶς, ἢ ἐὰν δὲν θέλωσι ἰὰ ὑποβληθῶσι πάντες εἰς τὴν μικρὰν ταύτην θυσίαν διὰ τοὺς θέλοντας μόνον νὰ γίνῃ ἡ συγκατάβασις αὕτη, ἢ καὶ νὰ διανέμονται δωρεὰν τοῖς πληρώνουσιν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν, διότι τῶν 400 ἀντιτύπων ἅτινα ἐκτυποῦνται 32 μόνον δυστυχῶς πωλοῦνται ἐν Ἀθήναις, 138 ἐν τῷ

Ἐξωτερικῶ, 52 διανεμόνται δωρεάν καὶ 178 πεφυλακισμένα διατελοῦσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Μουσείου ζητοῦντα ἀναγνώστας καὶ οὐχὶ φύλακας, ἡμεῖς δὲ ὑπολαμβάνομεν ἀπρεπὲς καὶ ἄδικον, νὰ λέγωνται μὲν μέλη τῆς Ἑταιρίας οἱ ἑταῖροι, ν' ἀγνοῶσιν ὁμῶς καὶ νὰ στερεῶνται τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐκδιδομένης ἐφημερίδος.

Ἐν τελείῃ δὲ εὐχόμεθα ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἡ περὶ τὴν ἔκδοσιν καὶ δημοσίευσιν βραδύτης καὶ ἀταξία ἀρθῆ καὶ ἡ ἐνδεχομένη περὶ τὴν δαπάνην οἰκονομία ἐπενεχθῆ καὶ ἡ περὶ τὴν καθόλου διαχείρισιν τῶν δαπανωμένων λογιστικὴ βελτιωθῆ κατὰ τὴν ἀπαιτήσιν καὶ ἀξίωσιν τῆς ἐν ἡ ζῶμεν ἐποχῆς.

Περαιόντες τὰ τῆς ἐξελέγξεως καθήκον κρίνομεν νὰ προτείνωμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ἵνα ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς εἰς τὸ Σ. Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλε ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἑταιρίας, συγχρόνως δὲ νὰ τῇ υποβάλωμεν τὰς ἐξῆς εὐχάς.

Α') Νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ νῦν ὑπάρχον γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν Συναίαν Ἀκαδημίαν ἢ τε βιβλιοθήκη, τὸ ἀρχεῖον κλπ. ἵνα ὡς προσιτὰ εἰς πάντας τοὺς ἑταίρους, πρὸς δὲ ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται οἱ κατὰ καιροὺς ἐλεγκταὶ νὰ περισυλλέγῃσι πανταχόθεν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐξέλεγχσιν στοιχεῖα. Διὰ μικρᾶς δὲ δαπάνης δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίστρωσις τοῦ πατώματος διὰ σανίδων καὶ νὰ εὐπρεπισθῶσι τὰ δωμάτια ταῦτα ἅτινα εἶναι πολὺ καλὰ.

Β') Ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ εἰς εἰδήμονα, ὅστις καὶ τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία εὐπρόσωπα νὰ καταστρώσῃ διευκολύνων οὕτω τὸ ἔργον τῶν Ἑλεγκτῶν.

Γ') Νὰ ἐκλεχθῆ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, καὶ ἐν μέλος ἀνήκον εἰς τὴν τάξιν τῶν λογιστῶν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται δι' αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ τοῦ λογιστικοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας.

Ἀθῆναι, 20 Φεβρουαρίου 1888.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ
Μ. Γ. ΔΗΜΙΤΣΑΣ
Ι. ΦΩΚΙΑΝΟΣ
Θ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου, ἀπεφάνητο δὲ αὕτη ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίρρησης καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος ἀπηύθυνε καὶ δευτέραν ἐρώτησιν περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχει τις ὁ ἔχων νὰ ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν προτάσεων καὶ εὐχῶν τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ ἐκθέσει τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης ἠγέρθη σύντομος συζήτησις σχετικῶς πρὸς τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος, μεθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνητο, ὅτι ἀφίνει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Κατόπιν ἠγέρθη ἐτέρα συζήτησις ἐπὶ τῆς πρώτης εὐχῆς τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ συγκεντρώσεως τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἐταιρίας ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Λαχείου, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρατηρήσει διαφόρων ἐταίρων, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη καὶ ἄλλοτε πολλάκις γενομένη ἀπεδείχθη τό γε νῦν ἔχον ἀπραγματοποίητος, ἡ Συνέλευσις ἐθεώρησεν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῇ ἐκ νέου τοῦ ζητήματος τοῦ ὁποίου ἐπομένως ἡ λύσις πρέπει νὰ ἀνατεθῇ ἐπίσης εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς δὲ εὐχὰς ὡς καὶ τὰς ἄλλας παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου λογιστικοῦ συστήματος οὐδεμία ἠγέρθη συζήτησις, οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐταίρων λαβόντος τὸν λόγον πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα δὲ διὰ δύο ψηφοφοριῶν, ὡς κελεύει ὁ Ὄρ-

γανισμός της Έταιρίας, εξελέχθη τὸ νέον Συμβούλιον ὡς ἑξῆς·

Πρόεδρος Ἄλ. Α. Κοντόσταυλος	διὰ ψήφων	111
Ἀντιπρόεδρος Σπυρ. Φιντικλῆς	»	85
Γραμματεὺς Στέφ. Α. Κουμανούδης	»	102
Ταμίας Γ. Νικολαΐδης	»	100
Μέλη τοῦ Συμβουλίου Στ. Δραγούμης	»	101
Εὐθ. Καστόρχης	»	67
Κ. Γραμματικόπουλος	»	63
Η. Καθθαδίας	»	62
Δ. Σεμιτέλος	»	62
Δ. Φίλιος	»	62
Κ. Μυλωνᾶς	»	60

Ἡ Συνέλευσις διελύθη τὴν 1^{ην} μ. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀσπερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῆ ἑτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυσπεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Δρ. 1000.—	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν. . . Δρ.	15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝΑΣΤ. . . »	15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. . . »	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . »	15.—
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι. . . »	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. . . »	15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . »	ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . »	15.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . »	ΔΗΜΙΤΕΑΣ Μ. Γ. . . »	15.—
ΑΝΕΣΤΗΣ ΔΗΜ. . . »	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . »	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. Ι. . . »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. . . »	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . »	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΣΠ. . . »	15.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΔΙΖΑ Σ. . . »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΚ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΕΜ. . . »	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΤΙΜ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Κ. . . »	15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . »	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. . . »	15.—
	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. . . »	15.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. . . »		15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . »	ΖΑΝΕΤΟΣ Γ. . . »	15.—
ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. . . »	ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . »	15.—
ΒΕΡΕΣΗΣ Π. . . »	ΖΗΣΙΟΥ Κ. . . »	15.—
ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. . . »	ΖΟΛΩΤΑΣ Γ. . . »	15.—
ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. . . »		15.—
ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. . . »	*ΗΡΕΙΩΤΗΣ Π. . . »	30.—
ΒΟΥΡΣΕΛΑΣ ΙΩ. . . »		15.—
	ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . »	15.—
ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . »		15.—
ΓΕΡΑΚΗΣ Γ. Α. . . »	ΙΑΤΡΙΑΝΗΣ Π. . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . . »	ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΣΤΕΦ. . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . »	ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩ. . . »	15.—
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. »	ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ. . . »	15.—
ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. »		15.—

ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π. . . . Δρ.	15.—	ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ Σπ. . . Δρ.	15.—
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. . . . »	15.—	ΜΙΕΤΡΙΩΤΗΣ Γ. . . . »	15.—
ΚΑΛΑΠΘΑΚΗΣ Μ. . . . »	15.—	ΜΟΞΧΟΒΑΚΗΣ Γ. Ν. . . »	15.—
ΚΑΛΙΓΙΑΣ Π. . . . »	15.—	ΜΟΥΣΗΣ Ιω. »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΜΠΑΛΙΛΗΣ Κ. »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΜΠΕΚ Κ. »	15.—
ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Ηλ. . . »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ Ι. »	15.—
ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . »	15.—	ΜΥΛΩΝΑΣ Κυρ. »	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. »	25.—		
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. »	15.—	ΝΕΓΡΗΣ Θ. »	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Γ. »	15.—	ΝΕΓΡΗΣ Φ. »	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Σ. »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. »	15.—
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Ε. »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. »	15.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ Αθ. »	15.—		
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ. »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . . »	15.—
ΚΟΛΥΒΑΣ Αλ. »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. »	15.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ. »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ Κ. »	15.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ Αλ. Α. . . »	15.—		
ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ Π. »	15.—	ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ Ηλ. »	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ Στ. Α. . . »	15.—	ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Ιω. »	15.—
*ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ Δ. . . . »	50.—	ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ Ι. Χ. . . . »	15.—
ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓ. »	15.—	ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . . . »	15.—
ΚΡΕΜΟΣ Γ. »	15.—	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Αθ. . . . »	15.—
ΚΡΙΝΟΣ Γ. »	15.—	ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . »	15.—
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Ιω. »	15.—	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. »	15.—	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . . »	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Αλ. »	15.—	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . . . »	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ιω. »	15.—	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. »	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΝ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. »	15.—	ΠΑΠΠΟΣ Δ. »	30.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Στ. . . . »	15.—	ΠΑΡΙΣΗΣ Στ. »	15.—
ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. »	15.—	ΠΑΞΠΑΤΗΣ Αλ. »	15.—
		ΠΑΞΧΑΛΗΣ Α. »	15.—
ΛΑΚΩΝ Β. »	15.—	ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. »	15.—
ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. »	15.—	ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. »	15.—
ΛΙΒΑΣ ΑΝΑΣΤ. »	15.—	ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. »	15.—
		ΠΕΡΡΗΣ Π. »	15.—
ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. »	15.—	ΠΕΡΡΗΣ Σπ. »	15.—
ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. »	15.—	ΡΕΤΕΡΣΕΝ ΕΥΓ. »	25.—
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιω. »	15.—	ΡΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. »	15.—
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ Κυρ. . . . »	15.—	ΡΟΣΤΟΛΑΚΑΣ Αχ. »	15.—
ΜΕΛΑΣ Μ. »	25.—	ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ . . . »	15.—
ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ Γ. »	15.—	ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. »	15.—
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. »	15.—		

ΡΑΝΔΑΣ Α. Δρ.	15.—	ΣΤΕΟΤΚΑΡΕΦΦ Α. . . Δρ.	20.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. »	15.—	ΣΧΙΝΑΣ Β. »	15.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. »	15.—		
ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. »	15.—	ΤΕΟΥΝΤΑΣ Χρ. »	15.—
ΣΑΚΕΔΔΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΗ. »	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π. »	15.—
SCHLIEMANN H. »	25.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ ΝΙΚ. Θ. »	15.—
ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. »	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. »	15.—
ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΛ. »	15.—	ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ. . . . »	15.—
ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ. »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ ΣΠ. »	15.—
ΣΚΟΥΔΟΥΔΗΣ ΣΤ. »	15.—	ΦΩΚΑΣ Γ. »	15.—
ΣΚΥΔΙΣΣΗΣ Ι. Ι. »	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ ΙΩ. »	15.—
ΣΟΥΓΛΟΥΡΗΣ Γ. »	15.—	ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . »	15.—
ΣΟΥΓΓΡΑΣ Σ. »	15.—		
ΣΟΦΟΥΔΗΣ Θ. »	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. »	15.—
*ΣΠΑΘΗΣ Ν. »	30.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ. »	15.—
ΣΠΑΝΑΩΝΗΣ Ν. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΙΩ. »	15.—
ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΛ. »	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . . »	15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΠ. »	15.—		
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦ. »	15.—	ZILLER E. »	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ Δρ.	200.—
ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ Ι. Χ. »	15.—
ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ. »	15.—
ΟΒΕΡΓ ΕΜ. »	15.—

ΕΝ Τῃ ΛΟΙΠῃ ΣΤΕΡΕᾷ ΕΛΛΑΔΙ

ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΝ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ. »	27.—
--	------

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

*ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ. Δρ.	200.—
ΡΩΜΑΝΟΣ ΙΩ. ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ. »	30.—

ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ

*ΒΔΑΣΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ Δρ.	50.—
ΚΕΡΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. »	15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΙΩ. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ. »	672.—
LEVIS S. S. ΕΝ CAMBRIDGE ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ »	77.10

BIBLIA ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

- American journal of archaeology. Vol. III. Baltimore, 1887.
- Arch. — Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. Jahrg. XI. Wien, 1887.
- Asociacion artistico-arqueologica Barcelonesa. Album de grabados escogitos. Barcelona, 1887.
- Boletim de arquitectura e de archeologia. V, 1. Lisboa, 1886.
- Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1887.
- Bulletin de Correspondance Hellénique. XI. Athènes, 1887.
- Bureau of Ethnology (Fourth annual report of the) 1882-83. Washington, 1886.
- Cambridge antiquarian Society. Report and Communications. N° XXVII. Cambridge, 1887.
- Canadian Institute (Proceedings of the). III, 4. Toronto, 1886.
- Davenport Academy (Proceedings of the). IV, 1882-84. Davenport Iowa, 1886.
- Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. 2, τεύχ. 7. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
- Forhandlinger i Videnskabs-Selskabet i Christiania 1886. Christiania, 1887.
- Gardner, P.-Poole, R., Catalogue of greek coins. Peloponnesus. London, 1887.
- Glassnik serbskoga utschenog druschtwa. N° 67. Belgrad, 1887.
- Journal of hellenic studies. Vol. VIII, pl. LXXII-LXXXIII. London, 1887.

- Kirchhoff, A., *Inchriften von der Acropolis zu Athen.* Berlin, 1887.
- *Bemerkungen zu dem Bruchstück einer Basis von der Burg zu Athen.* Berlin, 1887.
- Latschew, B., *Περὶ τῆς πόλεως Ὀλβίας (Ῥωσσιτί).* Ἐν Περουπόλει, 1887.
- Lieblein, J., *Handel und Schiffahrt auf dem rothen Meere nach aegyptischen Quellen.* Christiania, 1886.
- Lolling, H., *Thessalische Freilassungsurkunden.* Berlin, 1887.
- Löwy, Em., *Zur Geschichte des Torso vom Belvedere.* *Memorie della regia Accademia di scienze, lettere ed arti in Modena.* Tom. XX, part. III. Serie II, vol. IV. Modena, 1882. 1886.
- Mémoires de l'Institut national genevois, 1883-86.* Genève, 1886.
- Mittheilungen des K.D. archaeologischen Institutes.* Athenische Abtheilung. XII. Athen, 1887.
- Mitzopoulos, C., *Ueber die Beschaffenheit der zu Mykenae entdeckten metallischen Antiquitäten.* 1878.
- Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.* Περίοδος 5^η, ἔτος 1885-86. *Μελέτη περὶ ἀρχαίων θέσεων ἐν Λυδίᾳ ὑπὸ Ἀριστοτ. Φοντριέρ.* Ἐν Σμύρνῃ, 1886.
- Τὰ Μουσεῖα τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Κ. Ῥωμαΐδου.* Α-Β. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
- Peabody Museum (Report of the trustees). Vol. III, 7. Cambridge, 1887.
- Pervanoglù, P., *Della paletnologia della Penisola itolica.* Trieste, 1887.
- Putnam, H., *Conventionalism in ancient american art.* Salem, 1887.
- Schliemann, H., *Mycènes. Recit des recherches et découvertes faites à Mycènes et à Tiryns.* Paris, 1879.
- *Troja. Results of the latest researches and discoveries on the site of Homer's Troy.* London, 1884.

- Schliemann, H., Ilios. Ville et pays des troyens. Traduit de l'anglais par Mme E. Egger. Paris, 1885.
- Tiryns. The prehistoric palace of the Kings of Tiryns. London, 1886.
- Smithsonian Institution. Annual report for the year 1884, I-III. Washington, 1885.
- Annual report for the year 1885. Washington, 1886.
- Schriften der Universität zu Kiel. Kiel, 1885-86.
- Studniczka, Fr., Zu den Tempelbildern der Brauronia, 1887.
- Viestnik Harvatskoga arkeol. Druztva. IX, 2, 3. Agram, 1887.
- Wagner free Institute of science (Transactions of the). Vol. I. Philadelphia, 1887.
-

BIBLIA AGOPASΘENTA

- Arndt, P., Studien zur Vasenkunde. Leipzig, 1887.
- Collitz, Herm., Sammlung der griechischen Dialekt-
Inschriften. Bd. 1. 2, 1. 3, 1. Göttingen, 1884-86.
- Curtius und Kaupert., Karten von Attika. V. Berlin, 1887.
- Daremberg et Saglio., Dictionnaire des antiquités. XI.
Paris, 1887.
- Dumont et Chapelain., Les céramiques de la Grèce pro-
pre. IV. Paris, 1887.
- Furtwängler, Ad., La collection Saboureff. XV. Berlin,
1887.
- Gazette archéologique. Vol. XII. Paris, 1887.
- Keller, Otto., Thiere des classischen Alterthums. Inns-
bruck, 1887.
- Kirchhoff, A., Studien zur Geschichte des griech. Alpha-
bets. 4e Auflage. Gütersloh, 1887.
- Klein, W., Die griechischen Vasen mit Meistersignaturen.
2e Auflage. Wien, 1887.
- Maspero, G., L'archéologie égyptienne. Paris, 1887.
- Mayer, Max., Die Giganten und Titanen in der antiken
Sage und Kunst. Berlin, 1887.
- Oberhammer, Eug., Akarnanien, Ambrakia, Amphilo-
chien, Levkas in Alterthum. München, 1887.
- Oehmichen, G., Griechischer Theaterbau. Berlin, 1886.
- Perrot et Chipiez., Histoire de l'art. IV. Paris, 1887.
- Preller, L., Griechische Mythologie. 4e Auflage von Ro-
bert. Berlin, 1887.
- Roscher, V, H., Lexikon der gr. und römischen Mytho-
logie. XI. Leipzig, 1887.

Revue archéologique. IX-X. Paris, 1887.

Vogel, J., Scenen euripideischer Tragödien. Leipzig, 1886.

ΔΩΡΗΤΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

Μητροπολίτης Ἀμασειας (διὰ Κ. Κυπραίου). — Ἄντ. Βενιζέλος. — Μιχ. Τσιβουράκης. — Κ. Γαλανόπουλος. — Γ. Παπαθασιλείου. — Ἴω. Ἡλιόπουλος. — Γ. Νικολαΐδης. — Σ. Βαλιτόπουλος.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΦΟΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ
ΕΝ Τῃ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἰ κατὰ τὸ ἔτος 1887 ἀνασκαφαὶ προὔχθησαν ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθείου πρὸς ἀνατολάς, ἐξετάθησαν καθ' ὅλον τὸ ἀνατολικὸν τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἔφθασαν μέχρι τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Μουσείου. Οὕτως ἐλπίζεται ὅτι ἡ ὅλη τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφὴ περατωθήσεται ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους. Τὰ γινόμενα δὲ εὐρήματα εἶνε ἐξ ἴσου πολλὰ καὶ σπουδαῖα, ὅσον καὶ τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1886. Τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μνημονευτέον μέγα σχετικῶς, κυκλώπειον τὴν κατασκευὴν, οἰκοδόμημα, ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθείου πρὸς τὴν ἀνατολικὸ-βόρειον γωνίαν τοῦ τείχους ἐκτεινόμενον, καὶ τὸ πρὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος κρηπίδωμα ἐκ πωρίων λίθων, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς Ρώμης. Τῶν πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων γλυπτῶν μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία κυρίως, χαλκοῦν ὁμοίωμα Ἀθηνᾶς ἐπίχρυσον, συγκείμενον ἐκ δύο συγκεκολλημένων ἀναγλύφως ἐξεργασμένων ἐλασμάτων, χαλκοῦν ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς Προμάχου καὶ τελευταῖον εὐρεθεῖσα μαρμαρίνη ἀνδρική κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους, ἔργον καλλιστῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης.

2 Ἰανουαρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

(Πίναξ 1)

Αἱ ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1887^{ον} ἀρξάμεναι τὴν 22^{αν} Ἰουνίου παρετάθησαν μέχρι τῆς 20^{ης} Δεκεμβρίου, ἤτοι ἐπὶ ἕξ ὅλους μῆνας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀρθέντων τῶν κωλυμάτων διὰ τῆς κατεδαφίσεως τῆς μόνης μέχρι τότε ὀρθίας ἔτι ἰσταμένης ἐκεῖ οἰκίας τοῦ Ἀθ. Α. Ἀδάμ. ἐκαθαρίσθη πλέον ἡ ὁδὸς καθ' ὀλοκληρίαν ἢ ἀπὸ τῶν μικρῶν Προπυλαίων εἰς τὸν Ναὸν ἄγουσα. Ἡ ὁδὸς, ἡρέμα ἀνωφερῆς ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἦν, ὡς φαίνεται, οὐχὶ ὄλως εὐθεία, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέσον του καμπὴν τινα ἔχουσα, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ καὶ πάλιν παρὰ τοῦ κ. Dörpfeld (1) ἐκπονηθέντι διαγράμματι. Τοῦ λιθοστρώτου αὐτῆς σώζεται μόλις τὸ $\frac{1}{3}$ κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτῆς μέρος, τὸ πρὸς τὸν Ναόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο φαίνεται ὄν ἐπιδιόρθωσις ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις (2) (αἱ πλάκες αὐτοῦ συνδέονται πρὸς τὸ βραχυῶδες ἔδαφος δι' ἀσβέστου) καθὼς ἐπίσης Ῥωμαϊκῶν χρόνων κατασκευάσμα εἶναι, ὡς εἰκάζω, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς ὄφρυν ἀνάλημμα, οὐ ὁμῶς ὡσαύτως ἐλάχιστον σώζεται μέρος κατὰ τὸ πρὸς τὰ προπύλαια ἄκρον αὐτῆς (3). Οἱ διὰ ταύτης (τῆς πομπικῆς ὁδοῦ) εἰς τὸν Ναὸν ἀνερχόμενοι ἠδύναντο, ἢ κατ' εὐθείαν* διὰ τῆς Πύλης Ω⁴, εἰς ἣν καὶ ἀπέλη-

(1) Τῷ ἀξιότιμῳ πρώτῳ Γραμματεῖ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐγνωμοσύνην μας τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον νῦν ὄλως τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχ. Ἐταιρίᾳ χαρίζομενος ἐξεπόνησε τὸ διάγραμμα.

(2) Ἴσως καὶ τότε πρώτον κατασκευάσθη τὸ λιθόστρωτον ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς δηλ. χρόνοις ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς χρόνοις πιθανὸν ἀνήρχοντο οἱ πανηγυρισταὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βράχου πατοῦντες, εἰ καὶ οὗτος ἐνιαχοῦ πάνυ ἀνώμαλος φαίνεται ὢν.

(3) Τὸ ἀπολεσθὲν αὐτοῦ μέρος μέχρι τοῦ σημείου ἐκεῖνου, καθ' ὃ πλέον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους ἀναλήματος δὲν ἔχρηζεν ἡ ὁδὸς, ἠναγκάσθη νὰ κτίσῃ ἐγὼ καὶ τὸ ἔπραξα, ἀλλ' οὕτω, ὥστε τὸ ὑπ' ἐμοῦ γενόμενον ἀνάλημμα νὰ διακρίνηται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ* καὶ τοίχους δέ τινας εἶχεν, ὡς φαίνεται, ἡ ὁδὸς ἀφοριστικῶς, οὕτως εἶπεν, τοῦ πλάτους τῆς, οἵτινες καὶ ἐδηλώθησαν ἐν τῷ διαγράμματι (φ).

γεν ἡ ὁδός, νὰ εἰσέλθωσιν, ἢ κάμπτοντες οἱ μὲν ἀριστερά, οἱ δὲ δεξιά, οὔτοι μὲν διὰ τῆς Πύλης Ω⁵, ἐκείνοι δὲ εἰς τὴν Φιλώ-
νειον πρῶτον Στοῶν εἰσβαίνοντες, εἰσῆρχοντο εἰς τὸ Τελεστήριον
διὰ τῶν δύο ἐνταῦθα πυλῶν Ω² καὶ Ω³. Ὅτι δὲ ἡ ὁδός ἐκο-
σμεῖτο καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος δι' ἔργων τῆς τέχνης ὄχι μό-
νον οἰκοθεν ἐννοεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν σωζομένων ἐτι ἐκεῖ
(κατὰ χώραν ὡς νομίζω) βάσεων (ε, ε³) μαρτυρεῖται, οὐδὲν δὲ
τὸ κωλύον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα βάρη, ἅτινα ἐδῶ
που εὑρέθησαν, ὡς καὶ τινὰ γλυπτικὰ ἔργα (1), ἐνταῦθα καὶ
ἦσαν ἐξ ἀρχῆς ἰδρυμένα· ἀλλὰ καὶ οἰκοδομήματά τινὰ ἐπὶ τοῦ
βράχου ὑποδομημένα ἴσταντό ποτε ἐνταῦθα ὄρθια, οἷον τὸ κατὰ
τὸ γράμμα Η σημειωθέν, οὐ ὅμως τὰ τε λείψανα ἐλάχιστα καὶ
ὁ σκοπὸς ἀδελγός (2), καὶ τὸ κατὰ τὸ γράμμα Η', ὅπερ κατ' εἰ-
κασίαν ὅλως ὑπετέθη ὡς ὁ ἕτερος τῶν θησαυρῶν (3).

Τούτων δὲ ἐνταῦθα γενομένων μετῆνεγχον τοὺς σκαφεῖς πρὸς
βορρᾶν καὶ ἀφοῦ ἀνέσκαψα ὀλόκληρον τὸν περιβόλον τοῦ Ναίσκου
τοῦ Πλούτωνος μέχρι τοῦ βράχου, ἐπέχωσα δ' αὐτὸν καὶ αὐθις,
ἀφοῦ οὐδὲν τὸ ἄξιον λόγου ὑπῆρχεν ἐκεῖ, ὅπερ ἔπρεπε νὰ μένη
διὰ παντὸς ὄρατόν (4), ἐκαθάρισα ἔπειτα ὀλοσχερῶς ἀπὸ τῶν

(1) Τούτων πλὴν κεφαλῆς τινος γυναικείας φυσικοῦ περιπού μεγέθους, ἄξιος
ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι καὶ κορμὸς νεανίου εἰς ὃν ἐσχάτως προσηρμόσθη καὶ ἡ κε-
φαλή, ἥτις ὅμως εἶχεν εὑρεθῆ κατὰ τὸ πρῶτον ἤδη ἔτος τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἑκατὸν
περίπου βήματα μακρὰν πρὸς βορρᾶν τοῦ τόπου ἔνθα ὁ κορμὸς ἐξεχώσθη· περὶ
τούτων τῶν ἔργων θά γίνη μακρότερος λόγος ἐν τῇ 'Αρχ. Ἐφημερίδι.

(2) Πλὴν τῶν βαθμίδων (Η) φέρει ὁ βράχος ἐκεῖ καὶ ἄλλα λαξεύματα εἰς ἔν-
θεσίαν ποτε λίθων καὶ ἔχνη ἀμυδρά σῦδοῦ (;) καὶ πρὸς τούτοις καὶ μεγάλην κυκλι-
κὴν (διαμ. 0,90) καὶ ἰκανῶς βαθεῖαν (0,50) ὄπῃν (ἀρχαίαν;), ἣν ὁ τελευταῖος
τῆς γῆς κάτοχος εἶχε μεταχειρισθῆ ὡς ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἔρρεεν ἐκ τοῦ ληνοῦ του το
γλεῦκος δι' αὐλακὸς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ βράχῳ λαξευθείσης.

(3) Ἐκατέρα τῶν Θεῶν εἶχε τὸν θησαυρὸν τῆς ('Εφημ. Ἀρχ. 1883, σελ. 125-
126 γ. στιχ. 4-5) καὶ ἀπῆθανον δὲν εἶναι τὸ μικρὸν ἐνταῦθα οἰκοδόμημα (πλὴν
τοῦ βράχου λελαξευμένου πρὸς τὸν σκοπὸν σώζονται καὶ δόμων ἐκ πλίνθων παρ-
νων λείψανα) νὰ ἦτο ὁ ἕτερος τῶν θησαυρῶν.

(4) Τὰ ἐκεῖ γενόμενα εὐρήματα ἐσημείωσα ἀλλαχοῦ ('Εφημ. Ἀρχ. 1887 σελ.
188, σημ. 1)· ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἴσως περιττόν νὰ προσθέσω ὅτι κάποτε εἶχε γίνε
ἀπόπειρα νάνοιχθῆ φρέαρ, ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα ἐγκατελείφθη διότι ὁ βράχος εὑρέθη
σκληρὸς ὢν· οἱ δὲ τοῖχοι τοῦ Περιβόλου τοῦ Ναίσκου (13 καὶ 11) εἰσὶν ὑποδο-
μημένοι ἐκ πλίνθων παρῶν εἰς ἄλλο ποτε οἰκοδόμημα ἀνηκόντων καὶ περὶ τὴν

καλυπτόντων ἔτι αὐτὰ χωμάτων τὰ τε μικρὰ (τὰ τοῦ Ἀππίου Κλαυδίου) ὡς καὶ τὰ μεγάλα Προπύλαια, ἀπομακρύνας, καθ' ὅσον ἠδυνάμην ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μέγα μέρος τῶν λίθων, ὥστε ἡ ἀντίληψις τοῦ σχεδίου αὐτῶν νὰ ἦναι νῦν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐκολωτέρα τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὴν Ἐλευσίνα. Γνωστὸν δὲ ὅτι περὶ ἀμφοτέρων τούτων τῶν κτισμάτων πολλὰ παρὰ πολλῶν ἐγράφησαν ἐξενίκησε δὲ νῦν ἡ γνώμη, νομίζω, ὅτι οὐ μόνον τὰ μεγάλα (1), ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ Ἀππίου Κλαυδίου (τὰ μικρὰ) εἶναι Ῥωμαϊκῶν χρόνων κατασκευάσματα, κτισθέντα μὲν ἐξ ὑπαρχῆς ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου ἐκείνου ἀνδρὸς (παράβ. Lenormant R. Arch. à Eleusis, σελ. 392) μεταβληθέντα δὲ κατόπιν κατὰ τὸ σχέδιόν των ἐν χρόνοις μεταγενεστέροις, ἀφοῦ προω-

οικοδομῆν δὲν ἐμφαίνουσι πολλὴν ἐπιμέλειαν (παράβ. καὶ Πρακτικὰ τοῦ 1885 σελ. 27 - 29).

(1) Καὶ περὶ τούτων ὠκοδομημένων ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ σχέδιον τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν Προπυλαίων, ὑπῆρχε γνώμη ὅτι ἦσαν προῖον τῶν Ἑλληνικῶν καὶ δὴ καὶ τῶν καλλίστων (τῶν τοῦ Περικλέους) χρόνων· ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη ὑπὸ πολλῶν λόγων ἐξελέγχεται ἡμαρτημένη. Καὶ πρῶτον μὲν αὕτη αὕτη ἡ πιστὴ ἀπομίμησις κατὰ τὸ σχέδιον μέρους τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Μνησικλέους (ὅποιον ἦν τὸ ὅλον σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματος, οἷον συνέλαβεν αὐτὸ ὁ δαιμόνιος τοῦ Περικλέους φίλος, ἔδειξεν ὁ Dörpfeld ἐν ταῖς Mittheil. τοῦ ἔτους 1886 ἐν σελ. 38 καὶ ἐφεξῆς), δὲν συνηγορεῖ, νομίζω, ὑπὲρ τῆς προκειμένης γνώμης, ἔπειτα δὲ καὶ ἡ ἐργασία τῶν καθ' ἕκαστον (κίωνων, ἐπιστυλίων κτλ.) πᾶν ἄλλο μαρτυρεῖ ἢ τοὺς καλοὺς ἐκείνους χρόνους· ἀλλὰ καὶ τὸ ἔμβλημα ἐκεῖνο (médaillon) τὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν φέρον ἀνάγλυπτον προτομὴν καὶ τὸ ἰδρυμένον ποτὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τυμπάνου τοῦ βορείου ἀετώματος τῶν μεγάλων Προπυλαίων (ἡ ὑπόθεσις ὅτι τοῦτο ἠδύνατο νὰ κοσμηθῇ τὰ τοῦ Ἀππίου μικρὰ Προπύλαια ἐξελέγχεται ἀβάσιμος ὑπὸ τε τοῦ τύπου τῆς εὐρέσεως, ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ λίθου, ὅστις εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε, σφόδρα δυσμετακίνητος ὢν, δὲν μετετοπίσθη ἀλλαχόθεν ἐνταῦθα, καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν διαστάσεων καὶ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ μὴ ἀρμόζοντος πρὸς τὰ μικρὰ Προπύλαια) τὸ ἔμβλημα, λέγω, ἐκεῖνο πρὸς δὲ τούτοις αἱ τοῦ παρόντος ἔτους ἀνασκαφαὶ τῶν θεμελίων τῆς νοτίου πλευρᾶς των (περὶ τούτων ἄλλοτε πλείονα) προσεπικυροῦσι τὴν γνώμην ὅτι ὄντως Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἦσαν ταῦτα κτίσματα· ἀλλὰ πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἐκτίσθησαν; δυστυχῶς ἡ κεφαλὴ τῆς προτομῆς τοῦ ἐμβλήματος περιεσώθη ἡμῖν τοσοῦτον ἠκρωτηριασμένη, ὥστε εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον εἶναι δύσκολον νὰ εἴπω τίς ἦν ὁ εἰκονιζόμενος ἀνὴρ· καὶ ὁμως κλίνω νὰ δεχθῶ ὅτι μόνον ὁ μεγαλοπρεπῆς καὶ φιλαθῆναιος, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, αὐτοκράτωρ Ἀδριανός, ὁ καὶ τὰ μυστήρια ἐν τάξει μνηθεῖς, ἠδύνατο νὰ οἰκοδομησῆται τοῖς Ἐλευσινίοις καὶ τοῖς Ἑλλησιν ἐν γένει τοσοῦτον πολυδάπανον οἰκοδόμημα (παράβ. καὶ Bull. d. Cor. Héll. 1884, σελ. 263 καὶ 1885 Pl. 1 καὶ σελ. 65 - 67).

ρισμένα ἦσαν κατ' ἀρχάς μίαν μόνην, τὴν μεσαίαν, νὰ ἔχωσι πύλην (1), νῦν δὲ φαίνονται ἔχοντα τρεῖς τοιαύτας. Τότε δὲ ἠρευνηθῆθαι διὰ σκαφῆς καὶ ὁ μεταξὺ τούτων (τῶν Προφυλαίων) τοῦ Περιβόλου τοῦ Ναοῦ τοῦ Πλούτωνος καὶ τοῦ τοίχου ρ-ρ' χώρος (ἐκαλύπτετο ὑπὸ στρώματος χώματος ὃ περίπου Γ. Μ. καὶ εἶχε μείνει σχεδὸν ἄθικτος ὑπὸ τοῦ Lenormant) καὶ ἀπεκαλύφθησαν τὰ λείψανα δεξαμενῆς, ἧς οἱ δύο μάλιστα τοῖχοι (ἀνατολικὸς καὶ βόρειος) φαίνονται ὄντες πεποιημένοι ἐκ λίθων ληφθέντων ἐξ ἄλλων ἀρχαιοτέρων κτισμάτων (2). Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τῶν Προφυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ εἰσόδου τῆς κατασκευῆς καὶ ἐτέρου τινος οἰκοδομήματος, ὅπερ ὡς ἡ διπλῆ ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου τοῦ ἐπιγραφῆ δηλοῖ, εἶχον ἀναθέσει «τοῖν Θεοῖν καὶ τῷ Αὐτοκράτορι οἱ Πανέλληνες» καὶ τὸ ὅποσον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Dörpfeld οὐδὲν ἄλλο ἦν ἢ *θριαμβικὴ ἀψίς*, ἀφιερωθείσα τῷ φιλαθηναίῳ αὐτοκράτορι, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πιθανῶς εἰς Ἀθήνας ἔλευσιν (130 μ. Χ.), ὑπὸ τῶν Πανελλήνων. Νὰ περιγράψω διὰ μακροτέρων ἐνταῦθα τὰ λείψανα τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δὲν κρίνω ἀναγκαῖον· ὅταν ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ λειψάνων (τὸ ἔργον ἦν, ὡς φαίνεται, ἀρκετὰ πολυτελὲς καὶ κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ) ἀναπαρασταθῆ ὁλόκληρον ἐπὶ

(1) Ταύτης σώζονται σαφέστατα τὰ ἔχνη, αἱ δὲ δύο κατ' αὐτὴν *αὐλακες* πρὸς ἔκροσιν τῶν ὑδάτων μάλλον κατὰ τὴν γνώμην μου ἢ πρὸς διέλασιν ἀρμάτων ἐποιήθησαν, ἂν ἦναι ὄντως ἀρχαῖαι. Αἱ τελευταῖαι τοῦ κ. Dörpfeld ἔρευνοι περὶ τούτων τῶν προφυλαίων (τῶν μικρῶν) κατέδειξαν ὅτι τὰ περίεργα ἐκεῖνα *κιονόκρανα* μὲ τοὺς γρόπας ὑπεβάσταζον ὄντως τὸ ἐπιστύλιον τὸ φέρον τὴν λατινικὴν ἐπιγραφὴν τὴν δηλοῦσαν ὅτι ταῦτα ἔκτισεν ὁ γνωστός Ῥωμαῖος ἀνὴρ Ἄππιος Κλαύδιος Πούλχρος καὶ ἐντεῦθεν τὸ συμπέρασμα ὅτι ταῦτα εἶναι οὐχὶ ἀνακταίνεις, ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς κατασκευάσματα τῶν χρόνων ἐκεῖνων, μεταβληθὲν κατόπιν κατὰ τὸ σχέδιον ἐν χρόνοις μεταγενεστέροις· ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου τοῦ ζητήματος ἴσως αὐτὸς ὁ κ. Dörpfeld ἐκθέσῃ ἀλλαχοῦ διεξοδικώτερον· ἐγὼ ἐνταῦθα ἀναγκαῖον κρίνω νὰ παρατηρήσω ὅτι πάντῃ ἀκατάληπτος μοι ἦτο ἡ ἐν ἀρχαίοις χρόνοις ὑπαρξίς Προφυλαίων ὅχι τόσοσιν διότι τοιαῦτα δὲν μνημονεύονται (ἡ μεγάλη ἔλευσιναικὴ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει μόνον *πυλῶνα* καὶ *πυλῶδας*) ἀλλὰ διότι, ὡς γνωστόν, ἡ Ἐλευσίς, ἦτοι τὸ ἱερόν αὐτῆς, ἐχρησίμευε καὶ ὡς φρούριον (παραβ. καὶ Mittheil. d. Inst. 1877 σ. 190).

(2) Πιθανῶς ἐκ τῶν λίθων, οἵτινες ἀπετέλουν ποτὲ τὸ πρόσωπον ἀρχαίου τινὸς ἐνταῦθα τοίχου, ἴσως δὲ καὶ Πύργου· κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀπεκαλύφθη καὶ μακρὸς σωλὴν μολύβδινος, ὅστις ἐκ τῆς δεξαμενῆς ἔφερε μακρὰν ἔξω τὸ ὕδωρ ὅταν ἦτο ἀνάγκη· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄλλοτε διὰ μακροτέρων.

του χάρτου, δημοσιευθῆ δὲ τῆς ἀναπαραστάσεώς του (restauratio) ταύτης εἰκῶν, τότε θὰ ἦναι πιθανῶς ἀναγκαία, ἀλλὰ καὶ εὐκατάληπτος λεπτομερὴς αὐτοῦ περιγραφή (1).

Πρὸς ἀνατολὰς τῆς θριαμβικῆς ἀψίδος ἀπεκαλύφθησαν τὰ λείψανα δεξαμενῆς ἧς οὐ μόνον οἱ ἀσβεστόκτιστοι τοῖχοι καὶ ἡ ἐξ ὀπτῶν πλίνθων στρώσις περιεσώθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπροσθεν αὐτῆς μαρμάρινον κρηπίδωμα μὲ τὰς λεκανοειδεῖς αὐτοῦ κοιλότητος (2), εἰς ἃς τὸ ὕδωρ, ὡς φαίνεται, ἐξεχέετο πρὸς τινα σκοπόν, ἄριστα διετηρήθη καὶ σαφῶς ἐδηλώθη ἐν τῷ διαγράμματι, καθὼς καὶ τὸ ἄλλο ἐπίσης μαρμάρινον κρηπίδωμα ἐνθα ἡ αὐλαξ ἢ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ καὶ ὑπὸ τὰ θεμέλια τῆς θριαμβικῆς ἀψίδος συνέχειάν τινα, ὡς φαίνεται, ἔχουσα, ἔφερον ἄγνωστόν που.

(1) Δέκα εἶναι ὅλα τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια τὰ ἐξῆς·

1	2	3	4	5
ΤΟΙΝΘ	— ΟΙΝΚΑΙΤ	— ΨΙΑΥΤΣ	— Κ- ΑΤΟΡ	— 'ΟΙΠΑΝΕ
6	7	8	9	10
ΝΕΣ	— ΥΝΕΣ	— ΙΛ	— ΤΟ	— ΙΝΚΑΙΙΔ

τὸ 1 καὶ 2 καίπερ σώζοντα τὴν ἀναθύρωσιν των (stossfläche) τὸ μὲν δεξιὰ τὸ δὲ ἀριστερὰ δὲν δύνανται νάνηκωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν διότι τόπος διὰ τὸ Ε δὲν ὑπάρχει μεταξύ. Τὰ 2 - 6 ἀποτελοῦσιν, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὴν συνέχειαν μὲ ὀλίγα χάσματα τῶν λέξεων [θε]οῖν καὶ τῶι αὐτοκ[ρ]άτορι οἱ πανέ[λ-λη]νες. Τὸ 7^{ον} δῆλον ὅτι ἀποτελεῖ πάλιν τὸ τέλος τῆς λέξεως [πανέλλ]ηνες. Τὸ 10^{ον} (ὅπερ κατακείνεται κατὰ τὸ ἀντίπεραν τῆς ἀψίδος μέρος πρὸς βορρᾶν καὶ 30 περίπου μέτρα μακρὰν) σώζον ἐπίσης τὴν πρὸς ἀριστερὰ ἀναθύρωσιν του ἐν μέρει ἀλώδητον οὐδὲ μὲ τὸ 1^{ον} φαίνεται προσαρμοζόν, διότι πάλιν τόπος διὰ τὸ Ε δὲν μένει· οὐδεμίαν λοιπὴν ἀμφιβολίαν ὅτι ὄντως διπλῆ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ, ἦτοι ἐκατέρωθεν ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλλοῦ τῆς ἀψίδος ἐφέροντο τὰ γράμματα ἐγκεχαραγμένα ἴσως μάλιστα καὶ τρίτη ὁμοία ἐπιγραφὴ ὑπῆρχεν· ἀλλὰ ποῦ αὕτη ἐγκεχαραγμένη; Οἱ Dilettanti εἶχον ἤδη ἰδεῖ οὐ μόνον τῆς ἐνταυθα ἀψίδος τὰ ἴχνη, ἀλλὰ καὶ ἐτέρου τινὸς οικοδομήματος κατὰ τὸ ἀντίθετον (ΒΔ^{ον} τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τῶν Προπυλαίων) μέρος, σκάψας δὲ ἐγὼ ἐφέτος ἐκεῖ εὗρον ἀληθῶς ὁμοίου τινὸς κτισματος τὰ λείψανα· δύο λοιπὸν ὑπῆρχον ὅμοιοι θριαμβικαὶ ἀψίδες διπλῆν ἴσως ἀμφότεραι φέρουσαι τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν.

(2) Αἱ ἀβαθεῖς αὐταὶ λεκανοειδεῖς κοιλότητες εἶναι τὸ ὅλον 8, τρεῖς δὲ μόνον αὐτῶν, αἱ πρὸς τὴν θριαμβικὴν ἀψίδα, ἔχουσι καὶ ὀπὴν ἐγκρίστων δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐξέρρεεν εἰς τὴν ἀλλοκα· ὅμοιοι κοιλότητες παρατηρήθησαν καὶ ἐν Μεγάροις ἐν τινὶ ἐκεῖ δεξαμενῇ παρὰ τὰ λείψανα τοῦ Ναοῦ τοῦ ἀρεσίου Διὸς (;) (Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 σελ. 216).

Ἐνῷ δὲ ταῦτα ἐνταῦθα ἐγίνοντο, ἤρουνᾶτο συγχρόνως δι' ἄλλων σκαφῶν καὶ ἡ πρὸς βορρᾶν προέκτασις τῶν θεμελιῶν τοῦ ἐξ ὠμῶν πλίνθων τοίχου (Σ-Σ'-Σ''-Σ''') καὶ ὁ μεταξὺ τούτου καὶ τῆς πομπικῆς ὁδοῦ πρὸς μεσημβρίαν δὲ τῶν μικρῶν προπυλαίων χῶρος εἰς τὸ προσῆκον βάθος, δηλ. μέχρι τοῦ βράχου· καὶ ἡ μὲν ἔρευνα τῶν ἐδῶ τόπων ἔδειξεν ὅτι εἶχον ἑκπαλαὶ καλυφθῆ ἕκ τῶν λειψάνων τοῦ ὑπὸ τῶν Περσῶν καέντος Ναοῦ καὶ ἐνταῦθα (σ, σ', σ'') (κατὰ τὴν γωνίαν σ μάλιστα) οὐ μόνον εὐρέθησαν ἐν σωρῷ τῶν καλυπτῆρων καὶ στρωτῆρων κεράμων, τῶν ἐκ παρίου λίθου πεποιημένων, τοῦ παλαιότερου Ναοῦ πάμπολλα θραύσματα (1), ἀλλὰ εἰς τὰ βαθύτατα στρώματα καὶ ὄστρακα ὄχι ὀλίγα τῆς πρὸ Φειδίου τέχνης ἐξεχώστησαν καὶ ἀκόμη καὶ τέσσαρες ἀρχαῖαι κεφαλαί, ὧν ἡ μία καὶ προσηρμόσθη ἤδη εἰς τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἀνασκαφῆς καὶ κατὰ τὸ ἀντίθετον τοῦ Ναοῦ μέρος (τὸ μεσημβρινόν) ἀνευρεθέντα κορμόν (2). Ἡ δὲ ἔρευνα τῶν θεμελιῶν τοῦ ἀρχαίου τοίχου (Σ'-Σ'-Σ''-Σ''') (3)

(1) Ἄξιοι λόγου εἰσὶ μάλιστα οἱ ἀκροκέραμοι, οἵτινες καὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν σῴζουσι ζωηρότατα λείψανα· πλείστα δὲ τῶν θραυσμάτων τούτων μαρτυροῦσι τὴν διὰ πυρὸς καταστροφὴν τοῦ Ναοῦ, ἧς ποιεῖται μνεῖαν καὶ ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας (Ἡρόδ. 9 § 10-15 καὶ § 65). Ἀλλὰ καὶ γέισου ἐκ πύρου θραύσματα κεχρωματισμένα ἐκεῖ εὐρέθησαν ἐπίσης τοῦ παλαιότερου Ναοῦ λείψανα.

(2) Περὶ τούτων θά γίνη μακρότερος λόγος ἐν τῇ Ἄρχ. Ἐφημερίδι ἔθνα καὶ αἱ εἰκόνες αὐτῶν θά δημοσιευθῶσι.

(3) Ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαφὴ ἀνεκάλυψεν ὅτι προχωρῶν ὁ τοίχος οὗτος (Σ^β-Σ-Σ'-Σ''-Σ''') ἔτι περαιτέρω πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τὰ μικρὰ Προπύλαια (ἐπ' αὐτοῦ εἶχε κτισθῆ ἐν ὑστερωτέροις Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις ὑδραγωγεῖον ἢ μᾶλλον ὀχετὸς πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων) καὶ κάμπτων ὀλίγον δεξιὰ ἀπέληγε κατὰ τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῶν μικρῶν Προπυλαίων εἰς τετράγωνον πύργον (6 × 6 Γ. Μ), οὗ ὡσαύτως τὰ μὲν θεμέλια ἦσαν λίθινα, τὸ δὲ ἀνώτερον μέρος ἐξ ὠμῶν πλίνθων· πιθανόν δὲ καὶ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῶν Προπυλαίων νὰ ὑπῆρχεν ὁμοῖος πύργος, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἡ μεγάλη Πύλη. Νὰ υποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὰ Περσικὰ χρόνων μέχρι πού τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐγρησίμωσεν ὁ τοίχος οὗτος ὡς τοίχος τοῦ περιβόλου; Εἰς τὸ ἐρώτημά μας ὀχιοκριθῶμεν ἴσως ἀσφαλέστερον ὅταν τὰ τῶν τοίχων ἐξερευνηθῶσιν ὅλοσχερῶς. Τοίχων παλαιότερων λείψανα ἀπεκάλυψεν ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαφὴ μεταξὺ τούτου τοῦ τοίχου καὶ τοῦ τοίχου Ψ-Ψ' κατὰ τὴν γωνίαν ν'' μάλιστα καὶ μεταξὺ τῶν τοίχων Ψ-Ψ' καὶ Χ-Χ' ἀλλ' ἐντελής τῶν ἐκεῖ τόπων ἀνακάθαρσις δὲν ἐγένετο εἰσέτι διὰ πολλοὺς λόγους. Ἄλλ' ὅπως-δήποτε καὶ ἂν εἶχον τὰ τῶν τοίχων τοῦ περιβόλου κατὰ τοῦτο τὸ (βῆριον) μέρος ἡ γνώμη μου εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ, ὅτι ἀνέκαθεν, ἡ ἐπίσημος οὕτως εἶπειν, εἴσο-

ἔδειξεν ὅτι καὶ ἄλλους τινὰς πύργους εἶχεν οὗτος κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, ὧν ὁ διὰ τῶν γραμμάτων Πρ. σημειωθείς καὶ ἀνεκαινίσθη ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ τροχμαλοπαγῶν (ἀρουραίων) λίθων, καὶ πυλίδα δὲ τινὰ πρὸς τούτοις (Σ''), ἥτις ἐν Βυζαντινοῖς χρόνοις πιθανῶς εἶχε φραχθῆ, ὅταν τὰ ἐδῶ μετεποιήθησαν εἰς κατοικίας καὶ δεξαμενὰς ὕδατος· τότε δὲ ἐξητάσθησαν καὶ οἱ δύο τοῖχοι Ψ - Ψ' καὶ X - X' καὶ εὐρέθησαν ὄντες Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἔργα, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομίας τῶν (ἀσβεστοκτίστων) θεμελιῶν των· ὁ μεταξὺ τούτων χῶρος (Ψ'') κατεῖχeto καὶ ἐν μέρει καὶ νῦν ἔτι κατέχεται ὑπὸ τοιχαρίων εἰς Βυζαντινὰ κτίσματα πιθανώτατα ἀνήκοντα, ἄδηλον δὲ εἰ καὶ τὸ πάλαι δὲν ἰδρύντό ποτε ἐνταῦθα ἐπίσης οἰκήματα χρήσιμα εἰς πολλοὺς σκοποὺς· ἡ δὲ ἐξέτασις τῶν ἐδῶ τόπων μᾶς ἠνεγκεν εἰς τὴν ἔννοιαν, ὅτι καὶ αἱ πλάκες ἐκείναι αἱ δίκην κλίμακος ἐν τῷ διαγράμματι σημειούμεναι ($m-n$) δὲν ἐτίθησαν ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις, ὡς εἶχεν ὑποτεθῆ, χάριν σκοποῦ τινος οἰουδήποτε, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι εἰσὶ λείψανα ἀνωφεροῦς τινος λιθοστρώτου ἀρχαίας ὁδοῦ. Οἰκοθεν δὲ ἐννοεῖται, ὅτι ἐνταῦθα φθάσασα ἢ σκαφὴ προὐχώρησε καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀφοῦ ἀντιπαρῆλθέ πως τὰ Βυζαντινῶν οἰκημάτων, ὡς φαίνεται, λείψανα, τὰ κατὰ τὸ γράμμα Ψ''' σημειούμενα, ὅχι μόνον τὸν πύργον A'' καθ' ὀλοκληρίαν ἀπεκάλυψεν (1), ἀλλὰ καὶ τὰ ἔχνη τοῦ τοίχου τοῦ ἀπὸ τοῦ πύργου A'' μέχρι τῶν μεγάλων Προπυλαίων διήκοντος ἀνεῦρεν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος (2).

δος εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους ὑπῆρχεν ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ μέρους δηλ. ἐνθα νῦν τὰ μικρὰ Προπυλαία. Καὶ τῶν πυλίδων ἐγένετο βεβαίως κάποτε χρήσις, ἀλλ' ὅχι πλέον, ὡς ὑποθέτω, ἐν τοῖς μετὰ τὸν δῶν αἰῶνα χρόνοις, οὐδὲ πρὸς μὴ ἐπίσημον εἰς τὸν ἱερόν περιβόλον εἰσοδόν.

(1) Καὶ οὗτος ὁ πύργος, ὡς καὶ ὁ μεσαῖος, σώζεται ἀληθῶς εἰς ἱκανὸν ὕψος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἀνωτέρους τοῦ δόμου σφῶδρα πεπονθὸς καὶ ἐπισκευὰς πολλὰς ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις μαρτυρῶν. Ἡδράζετο δὲ ὡς ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαφὴ ἔδειξεν ἐπὶ ἀμμώδους ἐδάφους, ἀφοῦ ἐδῶ ὁ βράχος εἰς πολὺ μέγα θά εὐρύσκηται βάθος.

(2) Περιέργος εἶναι τῷ ὄντι ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τούτου τοῦ τοίχου, ὃν οἱ Dilettanti ὡς τοῖχον τοῦ κατ' αὐτοὺς δευτέρου περιβόλου σημειοῦσιν ἐν τῷ διαγράμματι των. Κατ' ἀρχὰς εἶχε κτισθῆ μόλις 2 20 γ. μ. παχὺς καὶ τότε ὁμοῦς ὄχι

ἼΑλλὰ καὶ κατὰ τὸν χῶρον ἐκεῖνον τὸν μεταξὺ τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου (1) καὶ τοῦ Ναοῦ ἐσκάψαμεν κατὰ τὸ λῆγον

ὄσολιθος, μὴ ἔχων δηλ. ὡς ὁ Θουκυδίδης λέγει (1 § 93), καθ' ὅλον τὸ πάχος λίθους μεγάλους ξυμφκοδομημένους, ἀλλὰ τὰ ἐντός, ἤτοι τὰ μεταξὺ τοῦ ἔσω καὶ ἔξω προσώπου του, τοῦ ἐκ μεγάλων πωρίνων πλίνθων πεποιημένου, ἔχων πεπληρωμένα διὰ χαλίκων καὶ μικρῶν ἄλλων παντοίων λίθων (ἐν οἷς καὶ μάρμαρα ὄχι ὀλίγα), οὐχὶ ὅμως πηλῶ ἀπλῶ, ἀλλὰ καὶ ἀσβέστῳ συνδεδεμένων καὶ οὕτω συμπαγῆ τινα μάζαν ἀποτελούντων. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς τεichoδομίας ἦν βεβαίως ἐν χρήσει καὶ κατὰ τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος χρόνους, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῆς ἀσβέστου ὡς συνδετικῆς ὕλης τῶν ἐν τῷ παραγεμίσματι μᾶς ἀναγκάζει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος τοίχος μολις κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς ἐκτίσθη χρόνους· μὴ ἀρκεσθέντες ὅμως οἱ μετὰ ταῦτα (ἐν χρόνοις πάλιν Ῥωμαϊκοῖς;) εἰς τοῦτο αὐτοῦ τὸ πάχος (2.20) προσέθησαν ἔξωθεν καὶ ἕτερον ἐξ ὀγκωδῶν λίθων (παντοίων) πρόσωπον καὶ ἐπιλήρωσαν καὶ αὐθις τὸ μεταξὺ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οὕτω δ' ἀπετελέσθη τὸ νῦν πάχος (3.50) τοῦ τοίχου. ἼΑλλὰ καὶ τοῦτο ἔχει τὸ περιεργον ὁ τοίχος οὗτος, ὅτι δηλ. ἐπὶ τῶν λιθίνων αὐτοῦ λειψάνων καὶ ἔχνη ὠμῶν πλίνθων σώζονται· δὲν εἶναι ὅμως εἰσέτι σαφεῖς ἂν αὐταὶ ἀπετελοῦν ποτε αὐτοῦ τούτου τοῦ τοίχου μέρος ἢ εἶναι μᾶλλον λείψανα μεταγενεστέρων (Βυζαντινῶν) οἰκοδομημάτων, ὧν ἀμυπολλα ἐρείπια σώζονται κατὰ τοὺς ἐκεῖ τόπους.

(1) Τοῦτου τὰ λείψανα ἐσημειώθησαν ἐν τῷ διαγράμματι ἐρυθρῷ χρώματι πρὸς εὐχερεστέραν διάκρισιν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις κτισθέντων οἰκοδομημάτων (παράβ. Πρακτ. τοῦ ἔτους 1885, σελ. 29 καὶ 1886, σελ. 50). ἼΑλλὰ πότε ἄρά γε ἐκτίσθη τὸ οὕτως παράδοξον τότε σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τῆς οἰκοδομῆς τοῦτο οἰκοδόμημα; ἼΕγὼ δὲν κατώρθωσα νὰ πεισθῶ εἰσέτι, ὅτι προῦπήρχε τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω διατί, ἂν τοῦτο ἴστατο τότε ὄρθιον, οἱ κτίσαντες τὸν περίβολον δὲν ἔκτισαν αὐτὸν ὀλίγον μεσημβρινιώτερα, ὥστε νὰ μὴ ἀποκόψωσιν αὐτοῦ μέρος, ὡς φαίνεται, ὅτι συνέθη οὐ μόνον κατὰ τὸν τοίχον τοῦ ἡμικυκλίου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς τοίχους τῶν τετραγώνων αὐτοῦ δωματίων. Βουλευτήριον δὲ ἐν Ἑλευσινὶ μνημονεύει μόνον, καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, μία τοῦ 3ου πιθανῶς μ. Χ. αἰῶνος ἐπιγραφή (Φιλίστορος τομ. 2 σελ. 238—Mommson, Heortologie, σελ. 227) κατ' ἐκεῖνους; δηλ. τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἡ Ἑλευσίς εἶχεν ἀντικαταστήσει ἐν πολλοῖς τὸ ἄστυ (Mommson, ἐ. ἀ. σελ. 232 σημ. *). Τὰ εἰς βάθος 3—3,50 Γ. Μ. προχωροῦντα καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐχὶ ἐπὶ τοῦ βράχου ἰδραζόμενα θεμέλια πάντων τῶν τοίχων του εἶναι λίθοις κοινοῖς πηλῶ συγκρατούμενοις πεποιημένα καὶ μόνον οἱ ἀνώτεροι αὐτοῦ δόμοι, ὡς φαίνεται, ἦσαν ἠχοδομημένοι διὰ πωρίνων πλίνθων. Τοῦ δὲ πρὸς ἀνατολὰς δωματίου ὁ ἀνατολικὸς τοίχος ἔχει καὶ τοὺς ἀνωτέρω δόμους, καθ' ὅσον σώζονται, ἐκ μεγάλων Ἑλευσινιακῶν πολυγωνίων λίθων συνηρμισμένους· καὶ ὅμως ἐν τοῖς θεμέλοις αὐτοῦ εὗρηται μεταξὺ τῶν κοινῶν λίθων καὶ πεντελικῶ μαρμάρου τεμάχιον, κεράμου στρωτήρος πιθανῶς θραῦσμα. Τὰ τῆς ἐν ὑστερωτέροις (Ῥωμαϊκοῖς) χρόνοις ἐπὶ τῶν ἐρείπιων αὐτοῦ κτισθεῖσιν διπλῆς σοῦᾶς λείψανα (τὸ οἰκοδόμημα κατ' ἀκολουθίαν οὐδ' ὑπῆρχεν ὅλως διταν ἢ ἐπιγραφή ἢ ἄνω μνημονευθεῖσα ἐχαράχθη ἐπὶ τοῦ λίθου) βλέπει καὶ ἐννοεῖ εὐκόλως ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ διαγράμματι· ἐπίσης σαφῆ εἰσὶ τὰ λείψανα καὶ δύο ἕτερον ἡμικυ-

ἔτος ἔτι βαθύτερον καὶ ἀφοῦ ἱκανὸν ἀπικομίσασμεν χῶμα ἀνεύρομεν ὄντως καὶ ἐκεῖ τὰ θεμέλια παλαιοτέρων οἰκοδομημάτων (f-f'-f'')· ἡ ἔρευνα ὁμῶς τῶν ἐκεῖ τόπων οὔτε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀκόμη δὲν ἐπερατώθη καὶ τὰ ἐκεῖ ἀποκαλυπτόμενα, ὅσον περιέργα, τόσον καὶ δυσκατάληπτα εἶναι. Ὅταν τὸ ἔργον ἀποτελειώσῃ, ἀναγραφῶσι δὲ ἐν τῷ διαγράμματι καὶ πάντα τὰ ἐκεῖ εἰς φῶς ἔλθόντα λείψανα κτισμάτων, τότε καὶ μακρότερος περὶ αὐτῶν λόγος θὰ ἦναι ἀναγκαῖος καὶ εὐκατάληπτος.

Τοιαῦτα περίπου τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐν Ἐλευσίνι σκαφῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὡς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οἰκοδομημάτων, τὰ δὲ γενόμενα κατ' αὐτὴν εὐρήματα ἢ ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω ἢ καὶ ἐδημοσίευσα ἤδη ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι. Ἡ τοῦ λήγοντος ἔτους σκαφὴ προήγαγεν ἱκανῶς τὸ ἔργον, ὥστε ἐλπίς εἶναι τελευτῶντος τοῦ ἐπιόντος ἔτους νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθοῦμενον παρὰ πάντων τέλος. Μηδεὶς δέ, παρακαλῶ, τῶν ἀγνοωστῶν τῶν γραμμῶν τούτων ἀπορήσῃ διατί ἡ ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφὴ οὐ μόνον βραδέως, ἀλλὰ καὶ ἀνωμάλως πως βαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω· οἱ λόγοι εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι, οὐκ ἐλάχιστος δὲ καὶ ἡ ἐξέυρεσις ἐκάστοτε τύπου πρὸς ἀποκόμισιν τῶν χωμάτων ὅσον τὸ δυνατὸν οἰκονομικώτερα.

Ἐν Ἐλευσίνι, τῇ 22ῃ Νοεμβρίου 1888.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

κλικῶν κτισμάτων, τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπίσμων ἢ περιφέρεται κατὰ τὴν κορυφὴν ἐσημειώθη διὰ τοῦ ἀριθ. 27. Ὅτι δὲ μεταγενέστεραι προσβήκαι εἶναι καὶ τὰ δύο τετραγῶνα βάθρα (Bθ καὶ B'θ') καὶ ἔτι μεταγενέστερα προσβήκη τὸ δεξαμενοειδὲς κτίσμα Δ' καὶ ὁ τοῦχος c'-c δῆλον. Διὰ τῶν g-g' ἐσημειώθη τὸ κενὸν διάστημα μεταξύ τῶν ἐκεῖ τοίχων, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τοῖς Πρακτικαῖς τοῦ 1885-1886 ἐ.ἀ.

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

(1887)

Ὡς ἡ τοῦ 1886 ἀνασκαφικὴ περίοδος ἀνηλώθη ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ θεάτρου, ἡ παροῦσα δὲμινον ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου διαρκέσασα ἐστράφη κυρίως περὶ τὴν πλήρη τῆς στοᾶς ἀνασκαφήν, ἀναδείξασα ὅμως ἅμα καὶ ἄλλα τινὰ λόγου ἄξια εὐρήματα.

Τῆς στοᾶς ὅλης διάγραμμα δημοσιευθήσεται ὕστερον σὺν τῷ τοῦ ἄλλου μεταξύ ἀνεσκαμμένου χώρου· τανῦν δὲ ἐξαρκεῖ πρὸς κατάληψιν τὸ ἐν τοῖς « Πρακτικοῖς » τοῦ 1884 (Πίν. Ε. Ε) δημοσιευθὲν αὐτῆς μέρος, ὅπερ τότε ἀπεκάλυψα.

Ἡ στοὰ ἐκτεινομένη κατὰ μῆκος τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ χειμάρρου κεῖται μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ θεάτρου. Τὸ μῆκος αὐτῆς, ἦτοι πλάτος κατὰ πρόσωπον ὀρωμένης, εἶνε περὶ τὰ 110 μέτρα, τὸ δὲ βῆθος ἀσυγκρίτως ἔλασσον (11 μ.), ὠκοδόμηται δὲ πᾶσα διὰ πῶρων σκληροτέρων ἢ μαλακωτέρων πλὴν τῶν ἐν αὐτῇ θρανίων ἅτινά εἰσι μαρμαῖρου. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρὸς τὸ ρεῦμα μακρὰν πλευρὰν ἦν ἀνοικτὴ φέρουσα κιονοστοιχίαν, τὰς δὲ λοιπὰς διὰ τοίχων κεκλεισμένην.

Τοῦ προσώπου αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο διασφίζεται κατὰ χώραν πλὴν τοῦ στυλοβάτου, καὶ αὐτοῦ μάλιστα ἐνιαχοῦ ἄρδην κατεστραμμένου, ἐκ τῶν αὐτόθι ὅμως πεπτωκότων λειψάνων ἐξάγεται ὅτι ἐκασμεῖτο διὰ κίονων δωρικοῦ ρυθμοῦ. Ὑπολειφθείσης μικρᾶς ἔτι μετρητικῆς καὶ ἄλλης ἐρέυνης, δὲν εἶνε τό γε νῦν ἔχον εὐκόλον νὰ ὀρισθῶσι μετ' ἀκριβείας τὰ καθ' ἕκαστον τοῦ προσώπου. Ἐν τούτοις τιθεμένου, κατὰ τὴν ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Δόρπηελδ ἡγενομένην μέτρησιν τῶν τοῦ στυλοβάτου λίθων, ὅτι τὸ μεταξόνιον ἦτο 2,28 μ., διὰ προχείρου λογιζομένου κλίω νὰ εἰκάσω ὅτι στῦλοι ἐν ὄλῳ ἴσταντο 49· ἡ ὑπόθεσις δὲ αὕτη κρατύνεται καὶ ἐκ τοῦ πλάτους τῶν τοῦ διαζώματος περισωθέντων τμημάτων. Διότι τὸ πλάτος ἐκάστης τριγλύφου μετὰ τῆς μετόπης εἶνε 0,763 (0,315 + 0,448), λαμβανομένου δὲ τούτου

τρεις (διότι τρεις, ὡς φαίνεται, μετόπαι ἀντιστοιχοῦσιν ἐφ' ἐκάστου μεταστυλίου), ἐξάγεται μεταξόνιον 2,289· τούτου δὲ πολυπλασιαζομένου ἐπὶ 48 (κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν 49 στύλων) καὶ προστιθεμένου καὶ τοῦ ἡμίσεος πλάτους τριγλύφου ἐφ' ἐκτέρας τοῦ προσώπου ἄκρας (ἤτοι ὁμοῦ 0,315), προκύπτει τὸ εἰρημένον τῆς στοᾶς μῆκος $[(2,289 \times 48) + (1575 \times 2)] = 110,187 \mu$. Ὡς πρὸς δὲ τὸ διάζωμα (ὑψ. 0,475) σημειωτέον ὅτι ἔφερεν ἐπιγραφὴν, ἀνὰ ἕν μέγα γράμμα ἐφ' ἐκάστης μετόπης, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς μόνον τρία, ἐπιμελῶς εἰργασμένα (ὑψ. 0,20), γράμματα περιλείπονται, δύο μὲν ἐπὶ παρακειμένων μετοπῶν (Π Ο), ἕν δὲ ἐπὶ ἐτέρας (Ν).

Οἱ δὲ τὰς λοιπὰς τρεῖς πλευρὰς σχηματίζοντες τοῖχοι διατηροῦνται καλῶς, σύγκεινται δὲ τὰ μὲν κάτω ἐκ διπλοῦ στοιχοῦ πλακῶν ὀρθῶν ἰσταμένων (πάχ. ἀμφοτέρων 0,66) λίθου σκληροῦ ὑποφαίου, τὰ δὲ ἄνω ἐκ μικρῶν λίθων μετὰ πηλοῦ, ὡς που καὶ οἱ τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τοίχων ἦν, ὡς φαίνεται, ἐπηλειμμένη διὰ χρίσματος ὅπερ, ὡς ἐκ πεπτωκότων μικρῶν τεμαχίων εἰκάζω, ἔφερε καὶ χρῶμα. Περί τούτου γίνεται καὶ κατωτέρω ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι λόγος.

Τὸ ἔνδον τῆς στοᾶς διαιρεῖται διὰ δύο διαφραγμάτων ἐγκαρσίως εἰς κέντρον, ὅπερ καταλαμβάνει τὸ μέγιστον τοῦ χώρου (περὶ τὰ 95 μέτρα), καὶ εἰς δύο πτέρυγας. Καὶ τὸ μὲν κέντρον διαιρεῖται πάλιν κατὰ μῆκος διὰ 17 κίωνων ἰωνικοῦ ρυθμοῦ (διαμ. βάσεως 0,80) εἰς δύο κλίτη· τῶν κίωνων σφίζονται σχεδὸν πάντων τὰ θεμέλια, τοῦ δὲ ἐκ Δυσμῶν 7^{ου} ἵσταται καὶ ἡ βάσις κατὰ χώραν, ἀνιδρῦθη δὲ καὶ ἡ τοῦ 15^{ου} βάσις, πρὸς τῷ θεμελίῳ εὐρεθεῖσα. Τῷ μακρῷ τοίχῳ τοῦ κέντρου (ἄμα δὲ καὶ τῆς στοᾶς) παραθεῖται σειρὰ 53 (1) ποδῶν ἤτοι στύλων θρανίου συνεχοῦς. Οἱ πόδες οὗτοι ἐπὶ λεπτῆς ἐκαστος μαρμαρίνης πλίνθου ἐν μετακέντρῳ διαστήματι 1,83 ἀπ' ἀλλήλων ἐστῶτες, εἶνε ὀρθαὶ λευκοῦ μαρμάρου (ὑψ. 0,30, πλ. 0,20) ἔμπροσθεν κοίλαι πλάκες, ἐφ' ὧν ἔκειντο ὀριζοντίως δίκην ἐπιστυλίων αἱ τοῦ θρανίου ἐφ' ἐκάστου ποδὸς συνεχόμεναι πλάκες· αὗται δέ, ὡς ἐκ τῶν περισωθειῶν δηλοῦται, ἦσαν ὡσαύτως λευκοῦ μαρμάρου

(1) Τούτων ἐλλείπουσιν 7, ὧν 4 μετὰ τῶν πλίνθων.

(ὕψ. 0.16, πλ. 1.83, βάθ. 0.45-0.40), ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἔμπροσθεν ὑπόκυρτοι. Προστεθῆτω δ' ἐνταῦθα ὅτι χάριν τῶν ποδῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν πλακῶν εἶνε καὶ ὁ τοῖχος τῆς στοᾶς ἐλαφρῶς ἐγγεγλυμμένος κατὰ τὰ μέρη τῆς ἐπαφῆς. Τῶν ὀριζοντιῶν πλακῶν σφύζονται κατὰ χώραν δύο συνεχεῖς (ἀπὸ τοῦ 31^{ου} ἕως τοῦ 33^{ου} ποδός, ἔτι δὲ καὶ μέγα τεμάχιον τῆς μεταξὺ τοῦ 49^{ου} καὶ 50^{ου}) ἀνεπίγραφοι· εὐρέθησαν ὅμως ἀλλοχόσε μετακείμενα καὶ τεμάχια φέροντα ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ὑποκύρτου ἐπιφανείας ἀραιὰ γράμματα (ὕψ. 0.03-0.035), ἐξ ὧν ἴσως ἠδύναντο νὰ ἀπαρτισθῶσιν αἱ λέξεις 'Ε]ρμολ[γένης . . . 'Αμφι]αρά[φ. Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐνεπιγράφων πλακῶν βέβαιον τοῦλάχιστον τυγχάνει ὅτι δὲν ἔκειντο ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι· διότι, ὡς ἐξῆς ρηθήσεται, καὶ αἱ πτέρυγες ἔφερον ὁμοία θρανία. Τοῦ λόγου δ' ἐνταῦθα γενομένου, εἰρήσθω ὅτι καὶ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ναοῦ εὐρηναὶ κατὰ χώραν πλίνθοι τινὲς καὶ πὺς γωνιαῖος παραπλησίων βεβαίως θρανίων, πρὸς δὲ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἐνεπιγράφων βάρων διήκει θεμέλιον πύρων, ἐφ' οὗ κατὰ τοῖπους σφύζονται τοιαῦται μαρμάρινοι πλίνθοι.

Τὸ δὲ διάφραγμα, ὅπερ χωρίζει τὸ κέντρον ἀφ' ἑκατέρας τῶν πτερυγῶν, σύγκειται ἐκ τοιχείων λεπτῶν καὶ, καθ' ἃ ἐκ τοῦ αὐλακωτοῦ οὐδοῦ εἰκάζεται, ἐν τῷ μέσῳ ἐκ δρυφάκτου ἐπιτρέποντος τὴν μεταξὺ κέντρον καὶ πτερυγῶν συγκοινωνίαν. Τὸ διάφραγμα κατὰ τὸ πρὸς τὸν μακρὸν τοῖχον μέρος καὶ μάλιστα τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος, ἥτις καὶ καθόλου πολλῶν κάλλιον τῆς ἐτέρας διακρίνεται, ἔχει ὡς ἐξῆς. Πρὸς μὲν τῷ μακρῷ τοίχῳ προσήρμισται παραστάς, πρὸς δὲ τῷ δρυφάκτῳ κίων ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ὁμοῖος τοῖς ἐν τῷ κέντρῳ, τὸ δὲ μεταξὺ κλείεται διὰ τοιχείου (πάχ. περ. 0.20) προσηρμοσμένου ἔνθα μὲν τῇ παραστάδι, ἔνθα δὲ τῷ κίονι· τὸ ὅλον δ' οὕτω μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ δρυφάκτου μῆκος εἶνε 2.76. Τὸ διάφραγμα τοῦτο ὅλον μετὰ καὶ τοῦ αὐλακωτοῦ οὐδοῦ τοῦ ἀνατολικοῦ δρυφάκτου εἶνε πύρου λίθου. Τοῦ δὲ δυσμικοῦ δρυφάκτου ὁ οὐδὸς εἶνε μὲν μαρμάρου, προέρχεται ὅμως προφανῶς ἐξ ἐπισκευῆς· διότι τὰ μάρμαρα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ τεμάχια τῶν τοῦ θρανίου ὀριζοντιῶν πλακῶν ἐπὶ τούτῳ αὐλακωθέντα.

Αἱ πτέρυγες ἔχουσαι πλάτος ἐσωτερικὸν ἑκατέρω περιήπου 6 μ. φέρουσιν ἀνά 10 πόδας ἢ θεμέλια ποδῶν θρανίου ὁμοίου τοῖς ἐν τῷ κέντρῳ εἰρημένοις καὶ δὴ τέσσαρας μὲν πρὸς τῇ βορείῳ πλευρᾷ, ὧν δύο πρὸς ταῖς γωνίαις διαγωνίως, τέσσαρας δὲ ἄλλους πρὸς τῷ ἐτέρῳ τοίχῳ καὶ ἀνά μίαν ἔμπροσθεν τῶν ἑκατέρωθεν τοῦ δρυφάκτου κίωνων. Ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι κατὰ τὴν ἄνω δεξιάν γωνίαν σφίζονται κάλλιστα καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ποδῶν πλάκες τοῦ θρανίου, αὗται δὲ οὖσαι ἀνεπίγραφοι μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπιγραφή δὲν ἀνήκει τῇ πτέρυγι ταύτῃ, διότι ἄλλως θὰ ἐξικνεῖτο καὶ μέχρι τῶν σφζομένων τούτων πλακῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν γωνίαν τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος διατηρεῖται κάλλιον καὶ τὸ τοῦ τοίχου χρίσμα φέρον ἴχνη ἐρυθροῦ καὶ πρασίνου κοσμήματος (μαιάνδρου κυματοειδοῦς).

Παρὰ τῷ προσώπῳ τῆς στοᾶς καθ' ἅπαν τὸ μῆκος διῆκεν ὑδραγωγεῖον αὐλακωτῶν μαρμάρων ἀσκεπὲς πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων, παραπλεύρως δὲ ἐλάσσονες ὄχετοί, πῆλινος καὶ πῶρινος, ὧν ἄδῃλον ἔτι τὸ πέρας.

Ἄλλων εὐρημάτων ἡ στοὰ ἦν ἀπανταχοῦ ἐνδεεστάτη. Ἡ ἐπίχωσις διὰ τὸ ἐπικλινὲς τοῦ ἐδάφους ἦν λεπτοτάτη, οὐδενὸς δὲ πρόσθεν ὑπάρχοντος τοιχικοῦ ἢ ἄλλου κωλύματος κατέρρευσαν, ὡς φαίνεται τὰ πάντα εἰς τὸ παραρρέον ρεῦμα.

Πρὸς Α. τῆς στοᾶς παράκεινται λείψανα ἄλλου κτιρίου καὶ ὑπόνομος, ἀλλὰ τὰ περὶ τούτων, ἀτελῶς ἔτι ἐσκαμμένων, ἐν τῇ προσεχεῖ ἀνασκαφῇ.

Πλὴν δὲ τῆς στοᾶς ἐχώρησα ἐπὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς μετὰξὺ τῶν ἐνεπιγράφων βάρων καὶ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου ἀνασκαφῆς. Ἄλλ' ἐνταῦθα μόνον τοῖχοι ἀνεφάνησαν ὑστέρων δωματίων, τὸ δὲ ἀξιολογώτατον εὐρημα εἶνε ἄγαλμα ἀκέφαλον καὶ ἠκρωτηριασμένον, μέγεθος ἔχον ἕλασσον τοῦ φυσικοῦ, παριστάν δὲ βεβαίως τὸν Ἀμφιάραιον ὡς τὸν Ἀσκληπιόν, στηριζόμενον ἐπὶ ράβδου περὶ ἣν ἐλίσσεται ὄφιν.

Ἐτερον μνείας ἄξιον εὐρημα εἶνε ἀνάγλυφον μικρόν, ἑλλιπὲς τὰ ἀριστερά, ἐφ' οὗ ὡσαύτως εἰκονίζεται ὁ θεὸς καὶ παρ' αὐτῷ ἐπὶ βράχου καθημένη ἢ καὶ ἐν Ἀμφιαρείῳ συλλατρευομένη Ὑγίεια· ἄνωθεν δ' αὐτῶν ἀναγέλυπται ἐν μικρῷ ἀνωμάλῳ

πλαισίω κεφαλῇ Πανός αὐλοῦντος τὸν οἰκεῖον αὐλόν· ὅτι δὲ ἐθύετο καὶ τῷ Πανί ἐν Ἀμφιαράου ἀπαντᾶ παρὰ Πausανία (Α΄. 34, 3) «πέμπτη δὲ (μοῖρα τοῦ βωμοῦ) πεποιήται ρύμφαις καὶ Παρί . . . ». Τὸ ἀνάγλυφον εὑρέθη ἐν ἀρχαίῳ ὄχετῷ ὑποκάτω τοῦ βᾶθρου Σύλλα ἔμπροσθεν (Πρακτ. 1884 πίν. Ε, κ).

Ἐν ὄχετοῖς ὡσαύτως εὑρέθησαν ἐνεπιγράφοι στῆλαι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψηφίσματα φέρουσαι προξενικά, ἢ ἄλλα ἔνιαι ἀναγράφουσαι. Οὕτω γέγραπται λ. χ. ὅτι ἐν κατασκευῇ ὄχετοῦ γενήσεται χρήσις λίθων «τοῦ θεάτρου τοῦ κατὰ τὸν βωμόν»· καὶ τῷ ὄντι ἐπὶ τοῦ μεταξὺ βωμοῦ καὶ περιβωμίου διήκοντος ὄχετοῦ κεῖνται λίθοι, οἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος δηλοῦται, ἀνῆκον πρὶν τῷ περιβωμίῳ. Προσέτι δὲ ὅτι ὑπῆρχε λουτρῶν ἀνδρείος καὶ γυναικεῖος· περὶ «λοετρῶν» αὐτόθι γινώσκομεν ἄλλως καὶ ἐξ ἀρχαίων μαρτυριῶν. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἀγῶνας γίνεται ὡσαύτως δῆλον ὅτι ἐπὶ καλῶν χρόνων ἦσαν πενταετηρικοί· ἐν ἐπιγραφαῖς δὲ τοῦ 1884 (Ἄρχ. Ἐφ. 1884 σελ. 124 καὶ 126, 1885 σελ. 100-101) εἶδομεν ἤδη ἐπὶ ρωμαϊκῶν χρόνων ἀναγραφόμενα Ἀμφιάραια (1) καὶ Ρώμιαια, μεγάλα καὶ μικρά.

Νομίσματα εὑρέθησαν ἱκανὰ τὸν ἀριθμόν, τὰ μὲν παλαιότερα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν, τὰ δὲ πλείεστα μεταγενέστερα (τοῦ 3^{ου} μ. Χρ. αἰῶνος κλπ.).

Β. Ι. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

(1) Σημειωθῆτω ἐνταῦθα καὶ τὸ παλαιὸν χωρίον «ὁ δὲ Δίδυμός φησι καὶ Ἀμφιάραια ἐν Ὠρωπῷ» (Σχολ. Πινδ. Ὀλυμπ. 7, 153). Ἄλλους τύπους πρὸς C. I. A. 1171, 1174, 1193 κλπ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΝΑΓΡΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΩ 1887.

Τοῦ ἐν Τανάγρα φύλακος τῶν ἀρχαιοτήτων αἰτησαμένου, ὅπως ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία ἐνεργήσῃ ἀνασκαφᾶς ἐν τινὶ ἀγρῷ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπέθετεν ὅτι ὑπάρχουσι τάφοι, ἔλαβον διαταγὴν ἐγὼ νὰ ἐπιστατήσω εἰς αὐτάς, ἐντὸς δὲ μιᾶς ἐβδομάδος, ὅσον διήρκεσαν αἱ ἀνασκαφαί, ἀνεκαλύφθη ἀριθμὸς τις τάφων, ὧν ἄλλοι μὲν ἦσαν ἀπλῶς λάκκοι, ἄλλων δὲ ὁ πυθμὴν, αἱ πλευραὶ καὶ τὰ καλύμματα συνίσταντο ἐκ κεραμίδων· οἱ πλείστοι αὐτῶν ἦσαν καλῆς ἐποχῆς, τοῦ πέμπτου δηλαδὴ καὶ τετάρτου πρὸ Χρ. αἰῶνος, τὰ ἐν αὐτοῖς ὅμως εὑρεθέντα κτερίσματα, πήλινα εἰδώλια, κάρθαιοι, φιάλαι καὶ λοιπὰ ἦσαν κοινότατα καὶ ἀνάξια ἰδιαιτέρας περιγραφῆς. Ἐνεκα τούτου τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν ἀφέθησαν ἐν τῇ ἐν Τανάγρα συλλογῇ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὀλίγα δὲ τινὰ μετηνέχθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΟΥ 1887.

Αἱ ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο τῇ 6 Ὀκτωβρίου καὶ ἔληξαν τῇ 19 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ὥστε διήρκεσαν μόνις δύο καὶ ἡμισυ μῆνα. Ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἀσφαλοῦς ὑποθέσεως, ὅτι παρὰ πόλιν τοιαύτην ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρχη καὶ νεκροταφεῖον ἐκτεταμένον, ἤρχισα ἀναζητῶν τάφους ἐκτὸς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, πράγματι δὲ μετὰ τινὰς ματαιὰς ἀποπειρὰς ἀνεκαλύφθησαν τάφοι πολλοὶ χρόνων προϊστορικῶν ἐσκαμμένοι ἐν τῷ βράχῳ, ἄλλοι μὲν κυκλοτερεῖς ἄλλοι δὲ τετράγωνοι, εἰς οὓς ἐξῶθεν ἄγει δρόμος μᾶλλον ἢ ἦττον μακρὸς ἐσκαμμένος ἐπίσης ἐν τῷ βράχῳ. Κατὰ τὸ σχετικῶς μικρὸν διάστημα χρόνου, ὃ διήρκεσαν αἱ ἀνασκαφαί, ἤνοιξα καὶ ἐκαθάρισα ἐξ αὐτῶν δεκαπέντε· ὁ μέγιστος πάντων ἔχει δρόμον μῆκους 24 μέτρων, εἴσοδον ἢ στόμιον ὕψους 3 μέτρων, πλάτους δὲ 1,44 μέτρων καὶ δωμάτιον πλάτους 6,50 μέτρων, μῆκους 6 καὶ ὕψους 4 μέτρων. Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθη καὶ τάφος κτιστὸς ἐκ πλακῶν μικρῶν ὁμοῖος τοῖς τοῦ Μενιδίου, τοῦ Ἡραίου καὶ τοῦ Βώλου· ἀλλὰ τοῦτον δὲν προέφθασα ν' ἀνασκάψω ἐντελῶς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῶν διαστάσεών του οὐδὲν ἀναφέρω.

Τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων δὲν εἶναι μὲν ἐξ ἐκείνων, ἃ θαμβοῦσι καὶ ἐκπλήττουσι τὸν θεατὴν, παρέχουσι ὅμως πολυτίμους συμβολὰς οὐ μόνον εἰς ἐντελεστέραν γνῶσιν τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς λύσιν τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος ἂν ὁ τὰ μνημεῖα ταῦτα κληροδοτήσας ἡμῖν λαὸς ἦτο ἑλληνικὸς ἢ ξένος τις. Μεταξὺ αὐτῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουσι δεκατρεῖς ἐγγεγλυμμένοι λίθοι, ὧν οἱ πλεῖστοι μαρτυροῦσι περὶ μεγάλης ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ δεξιότητος· ἐπὶ ἐνὸς παρίστανται δύο λέοντες ἐν στάσει ὁμοίᾳ ἐν τοῖς πλείστοις τῇ τῶν λεόντων ὑπεράνω τῆς πύλης Μυκηνῶν, ἐπὶ δὲ ἄλλων πάλιν λέοντες, ἢ αἰγαγοὶ, δορκάδες καὶ βόες μετὰ δένδρων καὶ ἄλλων συμβόλων. Μετ' αὐτοὺς μνημονευτέα εἰσὶ:

1) τεμάχια τινά ὀστοῦ ἐλέφαντος μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων ἢ κοσμημάτων, ἐφθαρμένων ὅμως ἱκανῶς· 2) δώδεκα μικρὰ γυναικεῖα εἰδώλια ἐξ ὑελώδους μάζης· 3) πολλὰ μικρὰ κοσμήματα, ἐξ ὧν περὶ τὰ ἐξήκοντα εἶναι χρυσᾶ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξ ὑελώδους μάζης· ἐκ τῶν χρυσῶν τεσσαράκοντα μετὰ ἑκατοστύς ἐπίσης χρυσῶν ψηφίδων (χαντρῶν) ἦσαν, ὡς φαίνεται, ἐπερραμμένα ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς γυναικὸς νέας· 4) δύο πόρπαι χαλκαῖ ἤντιν πρώτον ἐν ἀνασκαφαῖς τάφων τῆς ἐποχῆς ταύτης εὐρισκόμεναι· 5) δύο δίσκοι κατόπτρων χαλκῶν καὶ 6) δύο μαχαίρια ἐπίσης χαλκᾶ, πιθανῶς *ζυράφια*. Τέλος ὡς περιέργον ἀναφέρω ὅτι εὐρέθη καὶ ὀλόκληρον περιδέραιον ἐκ κογχυλίων φυσικῶν. Τεμάχια πηλίνων ἀγγείων συνελέγησαν πολλά, θὰ συγκολληθῶσι δ' ἐξ αὐτῶν τέσσαρα ἢ πέντε ἀγγεῖα ἱκανῶς ἄρτια· τὸ καλλίτερον αὐτῶν εἶναι πυξίς κυλινδρική μετὰ πώματος, ἧς τὸ δοχεῖον περιθεῖει ζώνη ἐκ πτηνῶν (1).

Ὑπολείπονται ἔτι πρὸς ἀνασκαφὴν τάφοι περὶ τοὺς τριάκοντα, θ' ἀνακαλυφθῶσιν ὅμως ἐν μελλούσαις ἀνασκαφαῖς ἀναμφιβόλως καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

(1) Λεπτομερέστερον θὰ περιγραφῶσι καὶ μετ' εἰκόνων θὰ δημοσιευθῶσι τὰ σπουδαιότερα τῶν εὐρημάτων τούτων ὁμοῦ μετὰ τῶν κατὰ τὸ 1888 γενομένων ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1888 ἀνεσκάφησαν ἐν ὄλῳ τάφοι περὶ τοὺς πεντήκοντα.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡῶ.

(1887)

Βραδύνας ἔνεκεν ἄλλης ὑπηρεσίας τὴν εἰς Ἐπίδαυρον μετά-
βασίν μου πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ
ἀνασκαφῆς, εἰργάσθην μόνον ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

Καὶ πρῶτον ἐπεχείρησα τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χώρου μεσημβρι-
νῶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀφαιρέσας χῶμα πλέον τοῦ ἡμί-
σεος μέτρου βάρους εἰς ἕκτασιν δέκα καὶ πέντε τετραγωνικῶν
μέτρων.

Ἐπεχείρησα δεύτερον τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ οἰκοδομήματος
τοῦ κειμένου πέραν, ἀρκτικῶς, τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ. Τὸ οἰκο-
δόμημα τοῦτο εἶχον ἀρχίσῃ ἀνασκάπτων κατὰ τὸ ἔτος 1886,
καθὼ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνήγγειλον. Καὶ τότε
μὲν εἶχον ἀποκαλύψῃ τὴν ἐν εἰδει τετραγώνου ὀρθογωνίου δεξα-
μενὴν, δι' ἧς ἐξέρρει τὸ ὕδωρ, ἥτις εὐπρεπῶς οὔσα διεσκευα-
σμένη ἀφορμὴν ἔδωκεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὸ οἰκοδόμημα ἦτο
ἢ ὑπὸ τοῦ Πausανίου ἀναφερομένη πολυτελὴς Κρήνη. Αἱ ἀνα-
σκαφαὶ ὁμως τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔδειξαν τὴν ὑπόθεσιν πε-
πλανημένην.

Τὸ οἰκοδόμημα εἶνε λουτρόν Ρωμαϊκόν, πολυτελὲς ὁμως καὶ
ἀξιοθέατον. Ἀπεκαλύφθησαν ἔξ τούτου λουτήρες καὶ ὑπεράνω
τούτων κρηπίδωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡμικυκλικὴ ἐξέδρα (3)
μετὰ μικρῶν κιόνων πρὸ αὐτῆς.

Ἀριστερὰ τῶν λουτήρων ἀπεκαλύφθη πολυτελὴς θύρα μαρ-
μάρινον ἔχουσα ἐκ λεπτῶν πλακῶν ἐπίστρωμα, ἥτις ἤγεν εἰς
δύω (πιθανῶς εἰσὶ καὶ ἕτερα μὴ εἰσέτι ἀνασκαφέντα) μεγάλα
πολυτελῆ δώματα, ὧν τὸ ἕτερον ἐστρωμένον εἶνε διὰ ψηφοθετή-
ματος ἐντελῶς διατηρουμένου καὶ καλλίστου τὴν ὄψιν, τὸ ἄλλο
δὲ διὰ πλακῶν μαρμαρίνων. Οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων τούτων
οἷτινες σφύζονται εἰς ὕψος 3 περίπου μέτρων ἦσαν ἐπίσης διὰ λε-
πτῶν μαρμαρίνων πλακῶν ἐσωτερικῶς ἐνδεδυμένοι.

Πρὸ τῆς εἰσόδου ἀνευρέθησαν δύο κίονες ἐκ κυανολεύκου μαρμάρου, ἄνευ ραβδώσεων, ἰωνικοῦ ρυθμοῦ τᾶλλα, ὕψ. 3 μέτρ. Ἀνευρέθησαν δὲ καὶ τεμάχια τῶν κιονοκράνων αὐτῶν. Ἐντὸς δὲ τῶν δωματίων ἀνευρέθησαν ἕτεροι δύο μείζονος διαμέτρου ἀλλὰ τεθλασμένοι.

Εὐρήματα κινητὰ ἄξια λόγου δὲν ἐγένοντο ἢ τὸ ἥμισυ ἀγάλματος ἀνδρικοῦ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους (πιθανῶς Ἀσκληπιοῦ) λίαν ἐπιμελοῦς ἐργασίας.

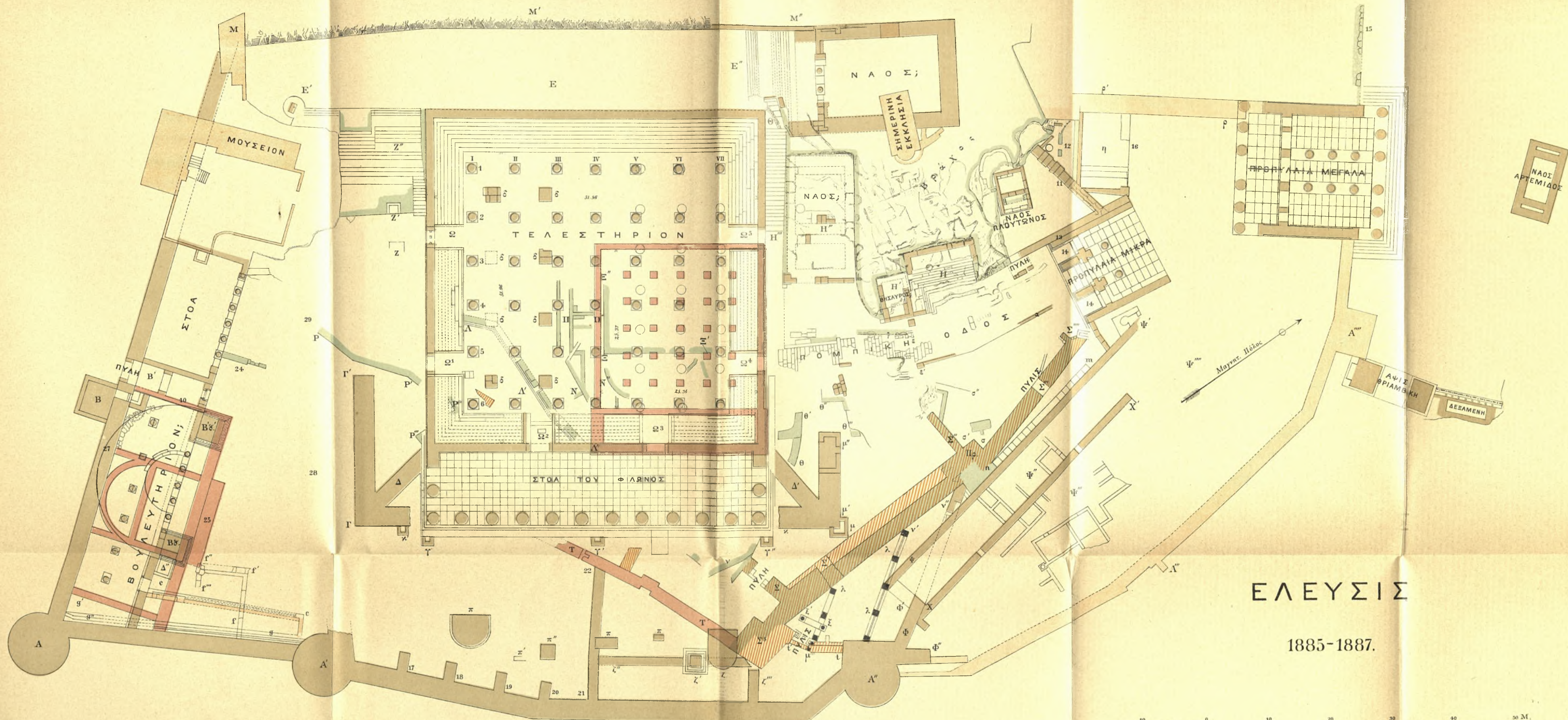
Δύω μικραὶ ἐπιγραφαὶ γνωρίζουσαι ὀνόματα « πυροφορησάντων » καὶ τεμάχιον κεραμίδος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Α C Κ Λ Η (πιοῦ) ἄπερ εἰσὶν ἐκτετυπωμένα ἀντιθέτως, ἅτε ἐπὶ τῆς σφραγίδος ὄντα κατ' εὐθείαν τετυπωμένα. Ὁ ἀνασκαφεὶς χώρος ἔχει ἕκτασιν εἴκοσι μέτρων μῆκος καὶ 15 περίπου πλάτος, βᾶθος δὲ ἀπὸ ἐνὸς μέχρι 3 $\frac{1}{2}$ μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1888.

Β. ΣΤΑΗΣ

Ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1886 σελ. 23 στ. 27 ἀνάγνωθι « ἐξοίκισιν » ἀντὶ « ἐξοίκησιν ».

Ἐτι ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν ἐταίρων ἀντὶ δραχμῶν 15 ἀναγράφονται Δρ. 5 ὡς συνδρομὴ τῶν ἐταίρων Ἀρεταίου, Θ. Σολομοῦ, Ν. Φωστηροπούλου, Κ. ΖΙΛΛΕΡ, Ε.

Γ. Δέρρελδ' έπ.

Αθ. Κ. Γρονθραν Αθηναις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδεται κατὰ τριμηνίαν ἕν τευχος σχήματος τετάρτου, περιέχον τρία τοῦλάχιστον τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ τῆς Ἐφημερίδος δραχμαὶ δεκάξι.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρά τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν :

Τόμος Α᾽ 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Β᾽ 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοῖ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γ᾽ 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοῖ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δ᾽ 1886, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, 10 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ε᾽ 1887, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 6 διπλοῖ, καὶ 38 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τὸ 1^{ον} καὶ 2^{ον} τευχος τοῦ 1888 ἐκδοθήσονται προσεχῶς.

ΕΝ Τῷ ΜΟΥΣΕΙῳ
ΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρ- χαιότητας. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἐκαστον τεῦχος Δρ. 1	
Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιο- λογικῆς Ἐταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α' -ΙΒ' » 12	
— 1869 - 1874. Τεύχη ΙΓ' - ΙΖ' . Ἐκαστον τεῦχος » 3	
Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιο- λογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3 (τὸ 1 ^{ον} φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4 ^{ον} . Ἐκαστον τεῦχος. » 1	
Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθίου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1853. 4 ^{ον} μετὰ 8 πινάκων » 1	
Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Φυλλάδιον Α ^{ον} (ἄλλο οὐκ ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις, 1860. 4 ^{ον} » 1	
Γενικαὶ συνελύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐ- ταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4 ^{ον} . Ἐκαστον τεῦχος. » 1	
Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεῦχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872 - 1882. Τεύχη 10 εἰς 8 ^{ον} . Ἐκαστον τεῦχος » 1	
— 1882-1887. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1886. 1888. Τεύχη 6 εἰς 8 ^{ον} . Ἐκαστον τεῦχος » 3	

